

ΜΕΡΕΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑΣ ΚΟΡΟΝΟΙΟΥ
15/3 2020- 3/5/2020

Μέτρα Πρόληψης για Γιατρούς, Νοσηλευτές και επαγγελματίες συναφών ειδικοτήτων του Ιατροφαρμακευτικού κλάδου για την αποτροπή της εξάπλωσης του Κορωνοϊού!

Θα κάνουμε ό,τι επιβάλλει η ελεύθερη αρχή της ατομικής ευθύνης, η Ιπποκρατική Ηθική και η Σύγχρονη Επιστήμη. Ωφελείν ή μη βλάπτειν, Evidence Based Medicine.

Όλοι τηρούμε τα γενικά μέτρα:

Ασηψία-Αντισηψία. Μένουμε στο σπίτι μας.Εργαζόμαστε εξ αποστάσεως.

Εκπαιδευόμεθα στο γραφείο μας.

Αναμονή Κατανόηση Αντοχή και Ελπίδα!

Επί των επάλξεων.Έτοιμοι από καιρό.Θαρραλέοι.

(Έργο της Κωνσταντίνας Βαλερά-Από την ανάρτηση της Ματίνας Γιάγκα)



16/3

Πρώτη Ημέρα στο Ιατρείο:

1. Μέτρα Πρόληψης :

α. Χειρόκτια (Γάντια) μιας χρήσεως.

β. Χειρουργική Μάσκα μιας χρήσεως.

γ. Αερισμός των χώρων.

δ. Καθαρισμός Χεριών με αντισηπτικό.

ε. Απολύμανση των χώρων του Ιατρείου Καθημερινώς.

2. Ιατρικά Μέτρα:

α. Αναβολή της εξέτασης των Χρόνιων Περιστατικών.

β. Ψυχιατρική Συμβουλευτική από Τηλεφώνου, Διαδικτύου.

γ. Ψυχοθεραπευτική Θεραπεία μέσω Skype, Viber, Messenger.

δ. Συνταγογράφηση και Αποστολή των συνταγών κατ'οίκον (Ταχυδρομείο ή courier)

3. Σχεδιασμός Δημόσιων Παρεμβάσεων

(Δημοσιεύσεις, Συνεντεύξεις, Παραινήσεις, Οδηγίες) στα site στο fb και σε ομαδικές Ιστοσελίδες.

4. Γενικά μέτρα:

α. Γραμμή υποστήριξης των ασθενών για ανάληψη Ευθύνης και Συμμόρφωσης στα γενικά μέτρα που προτείνει το Υπουργείο Υγείας. Μένουμε στο σπίτι.

β. Αντιμετώπιση των μοναχικών ανθρώπων με κλήσεις και εκκλήσεις για επικοινωνία.

γ. Αντιμετώπιση του Πανικού Νόσησης από τους Ηλικιωμένους και τον Εκσεσημασμένο Φόβο Θανάτου που ενσκήπτει.

δ. Αντιμετώπιση της Υποχονδρίας και της Γενικευμένης Ψυχαναγκαστικότητας που συμβαίνει στους πάσχοντες από νευρώσεις.

ε. Τηλεφωνική βοήθεια-Στήριξη στους ανήμπορους, στους αναπήρους στους πάσχοντες από νοητική υστέρηση και στους γονείς παιδιών με αυτισμό, ή ανεξέλεγκτη συμπεριφορά.

στ. Διαβεβαίωση όλων ότι ΔΕΝ πρόκειται περί πολέμου αλλά για τα μέτρα αντιμετώπισης μιας ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ που ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ και εάν προσπαθήσουμε τώρα, μετά θα γίνουμε όλοι ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ.

ζ. Σύνεση Σοβαρότης Ψυχραιμία Ευθύνη.

Μπόρα είναι θα περάσει.

Είμαστε Μαζί. Στηρίζουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Θα αντέξουμε!

η. Μελετάμε συνεχώς το φαινόμενο και αναδιαμορφώνουμε εξακολουθητικά την στάση μας.

Τηλέφωνα: 26510 26035 και 6944570811.

Δεύτερη Ημέρα στο Ιατρείο, εν μέσω Μέτρων περιορισμού του επιπολασμού του κορωνοϊού στην κοινότητα.

Τρίτη 17 Μαρτίου 2020 Αλεξίου Ανθρώπου του Θεού (Γιορτάζει η Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Μπούρα Λεονταρίου).

1. Ησυχία.

2. Τα μέτρα τηρούνται.

3. Ελάχιστη προσέλευση ασθενών για συνταγογράφηση, ενέσιμη αγωγή, όχι κάτι δύσκολο.

4. Τηλεφωνικές κλήσεις για ακυρώσεις μακρινών ραντεβού, κλήσεις για αντιφοβική στήριξη, επεξηγήσεις για το ποιοί ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες.

5. Περιδιάβαση στις ιστοσελίδες Ιατρικών Συλλόγων, ενδιαφέρουσες οι δράσεις του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών. Παρέχει ΔΩΡΕΑΝ μάσκες με delivery στα ιατρεία.

6. Πλήρης απουσία του Ιατρικού Συλλόγου Ιωαννίνων. Ούτε μια αναφορά για τα μέτρα στην πρώτη σελίδα της ιστοσελίδας του. Ούτε μια διευκόλυνση για αγορά υλικών πρόληψης πχ μάσκες, γάντια, που είναι δυσεύρετα στην αγορά... Ούτε φυσικά μια στοιχειώδης και ευγενική υπενθύμιση ή ιατρική εποπτεία της τήρησης των μέτρων και της στήριξης των γιατρών (ιδιαιτέρως των νεωτέρων και άπειρων) να τα προωθήσουν στους ασθενείς.

7. Πρώτη συνέντευξη στο Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων, μια συνομιλία με τον Δημοσιογράφο Γιώργο Γκόντζο. Τόνισα την ανάγκη να εστιάσουμε την προσοχή μας στο επίπεδο του κορωνοϊού ΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΑ ΣΩΣΤΑ ΜΕΤΡΑ του Υπουργείου Υγείας, ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ, πλένουμε χέρια, αποφεύγουμε συνωστισμό και κοινωνικές συναθροίσεις, αλλά να εστιάσουμε ΣΤΟ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ επίπεδο και να αποφύγουμε τον ΦΟΒΟ ΝΟΣΗΣΗΣ και ΘΑΝΑΤΟΥ των ηλικιωμένων καθώς και τον Πανικό ή την αβεβαιότητα που επιφέρει η εισβολή ενός απρόβλεπτου και αντί-κοινωνικού ιού που μας τρομάζει αλλά δεν μπορεί να μας καταβάλλει, γιατί είμαστε μαζί στην κοινωνία και όλοι νοιαζόμαστε για όλους, η κυβέρνηση λαμβάνει μέτρα και ενημερώνει, οι ειδικοί παρατηρούν με επιστημονικό τρόπο το φαινόμενο, οι γιατροί και οι νοσηλευτές δίνουν τιτάνιο αγώνα Ιπποκρατικής ιατρικής ευπρέπειας στα νοσοκομεία, εμείς πρέπει να σκεφτόμαστε τους χρόνιους ασθενείς, τους ψυχικά πάσχοντες, τους αναπήρους, τους μοναχικούς, τους αναξιοπαθούντες αλλά και τα παιδιά των ιδρυμάτων, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες των καταυλισμών.

8. Μπόρα είναι θα περάσει! Είμαστε μαζί, νοιαζόμαστε τους συνανθρώπους μας τους συμπολίτες μας.

9. Πρότεινα να γίνει μια Τηλεφωνική γραμμή Υποδοχής Εξήγησης και Διαχείρισης Ιατρικών Αιτημάτων υπό την αιγίδα του Ιατρικού Συλλόγου επειδή οι άνθρωποι είναι και πρέπει να είναι αποκλεισμένοι στα σπίτια και λόγω αυτού είναι χωρίς πρόσβαση σε γιατρούς και επείγοντα.

10. Η προσπάθεια συνεχίζεται!

11. Σημαντική η συζήτηση μεταξύ των γιατρών στις ομάδες του Διαδικτύου.

Εξαιρετική η συζήτηση στο coronavirus medical group Greece.

Τρίτη Ημέρα. Τετάρτη 18 Μαρτίου 2020 στο Ιατρείο, επι των επάλξεων, συνεχίζουμε.

1. Με «πολεμική» εκδοχή στο προφίλ όπως αποδόθηκε ως ευγενική δημιουργία και ιστορία, από της νεαρή ζωγράφο Κωνσταντίνα Κ.

2. Γενικώς το κλίμα είναι ιδιαίτερο, μάλλον μεταβατικό, αδιαφοροποίητο. Όταν υπάρχει ανάγκη για συμβουλευτική ψυχολογική βοήθεια επικοινωνία με την γραμμή της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρείας (www.psych.gr)

3. «Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει...» μιας και ετοιμαζόμαστε να γιορτάσουμε τα 200 χρόνια από τον μεγάλο σηκωμό!

4. Εσωστρέφεια αναπόφευκτη, επεξεργασία, αντοχή.

5. Τήρηση των μέτρων: ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ, ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ, ΝΙΠΤΟΥΜΕ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ.

6. Τηλεφωνικές κλήσεις, Οδηγίες, Ακυρώσεις ραντεβού, μηνύματα, διατήρηση θεραπευτικής σχέσης. Η συνέχεια στην φροντίδα του ασθενούς να μην μας διαφύγει.

7. Προσπάθεια μετατροπής του ιατρείου σε

e-iatreio. Χρειαζόμαστε κατεπείγουσα ρύθμιση της ηλεκτρονικής υπογραφής στην συνταγή με παράδοση στο κινητό του ασθενούς ή του συγγενούς ή του φαρμακοποιού που επιλέγει. Ηλεκτρονική έκδοση Πιστοποιητικών πάσης φύσεως, αδειών, διπλωμάτων, επιτροπών ΚΕΠΑ. Οργάνωση ηλεκτρονικής αντζέντας για ραντεβού. Ψηφιοποίηση στοιχείων αρχείου για άμεση πρόσβαση στα πρόσφατα κλινικά στοιχεία του ασθενούς μέσω κινητού τηλεφώνου για e-ρυθμίσεις.

8. Οι ιατρικοί σύλλογοι και οι ιατρικές εταιρείες να συμβληθούν για φθηνές ακριβείς ασφαλείς και γρήγορες συνδέσεις με εταιρείες e-

επικοινωνίας (ταχύτητα, κάλυψη, απόρρητο, επεξεργασία αρχείων)

9. Διαπίστωση ότι οι ιατροί και οι νοσηλευτές του ΕΣΥ και του Δημοσίου Τομέα υφίστανται άμεσους κινδύνους για την δική τους υγεία. Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας εξέδωσε σχετική ανακοίνωση. ΠΡΟΣΟΧΗ από όλους μας.

10. Ο Ιατρικός Σύλλογος οφείλει να φροντίσει για την προμήθεια υλικών μέτρων προστασίας γιατρών νοσηλευτών και υπαλλήλων των ιδιωτικών ιατρείων (μάσκες, γάντια, αντισηπτικά)

11. Απαιτούνται επίσημες διευκρινίσεις για την ασφάλεια λήψης ορισμένων φαρμάκων (αντιτυρετικών και αντιυπερτασικών) από τους ειδικούς για ενημέρωση όλων μας.

12. Οργάνωση της ζωής στο σπίτι: Ορισμός υπεύθυνου για την εποπτεία συμμόρφωσης, την λήψη και την εκτέλεση των αποφάσεων και των εργασιών με δίκαιο καταμερισμό, με πρόγραμμα. Ορισμός Διαχειριστή στην Πολυκατοικία για διαχείριση κοινών προβλημάτων λειτουργικότητας ή ασφάλειας και φροντίδας αδυνάτων ή ηλικιωμένων γειτόνων. Για το θέμα μίλησα με την δημοσιογράφο Ελενα Στάμου στην τηλεόραση του ITV Ιωαννίνων που θα ακουστεί απόψε στις 9.00 το βράδυ. Διαχείριση της ζωής στο σπίτι με συμμόρφωση στην ηγεσία, τήρηση των κανόνων, μοίρασμα εργασιών, διαμόρφωση προγράμματος και αποφυγή των συγκρούσεων.

13. Ο αγώνας Αρχίζει! Αξίζει να είμαστε έτοιμοι!

Τέταρτη ημέρα Εφαρμογής των αυστηρών μέτρων Απομόνωσης και Περιορισμού των Δραστηριοτήτων. Είναι Πέμπτη 19 Μαρτίου του πραγματικά Δίσεκτου έτους 2020.

Συνθήκες Πρωτοφανείς για όλους μας. Ζούμε στιγμές πρωτοιδωμένες αδιανόητες μέχρι πρότινος. Οι άνθρωποι επιδεικνύουν εντυπωσιακή συμμόρφωση στα επιβληθέντα μέτρα και εξαιρετικά ώριμη στάση αναμονής και υπομονής μέχρι σήμερα.

Οι πρωταγωνιστές της παρούσης μάχης για την απόκρουση της επικράτησης του κορωνοϊού στην κοινότητα είναι η Κυβέρνηση, οι επιδημιολόγοι του ΕΟΔΥ και οι Πολίτες. Η συνεννόηση είναι καθαρή και αποδίδει, μέχρι στιγμής.

Στην πρώτη γραμμή της θεραπείας των πασχόντων είναι οι γιατροί και οι νοσηλευτές των νοσοκομείων, που δίνουν ένα συγκλονιστικό μάθημα Ιπποκρατικής Ηθικής, Επαγγελματικής Ευσυνειδησίας και Ενσυναίσθησης. Οι γιατροί δεν χάνουν, δεν έχασαν ποτέ, την ανθρωπιά τους και αυτό ο κόσμος το ξέρει.

Οι γιατροί των ιδιωτικών Ιατρείων είμαστε on call, Stand by και βλέπουμε μόνο εξαιρετικά επείγοντα περιστατικά που δεν απαιτούν νοσηλεία, τηρώντας τα μέτρα που προτείνει ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος (υπό την εξαιρετική προεδρία του κ. Αθανάσιου Εξαδάκτυλου). Δίνουμε συμβουλές, καλούμε τους ανθρώπους με δυσκολίες, επικοινωνούμε ψυχοθεραπευτική μέσω skype viber messenger και γραπτώς μέσω e-mail, sms, fb.

Οι παλαιοί ασθενείς μας είναι οι πιο ανθεκτικοί με οργανωμένους τρόπους Διαχείρισης των Κρίσεων. Οι νεότεροι δυσκολεύονται περισσότερο και αναζητούν στήριξη. Υπάρχει μια διάχυτη αγχογόνος και φοβογόνος διεργασία στην κοινωνική και ατομική οργάνωση της απόκρουσης του κορωνοϊού και αυτό απαιτεί κινητοποίηση της κοινωνικής αλληλεγγύης για την άρση της αβοηθητότητας και την εμπέδωση συνθηκών συνύπαρξης και ασφάλειας. Ο εχθρός δεν είναι τόσο αόρατος και απρόβλεπτος. Δεν υποχωρούμε, δεν πνιγόμαστε, δεν δείχνουμε αμηχανία, δεν μένουμε αδρανείς και απροσάρμοστοι. Εργαλείο ενδυνάμωσης είναι η επιστήμη, τα μέτρα πρόληψης, η επαφή με τους ανθρώπους. Μένουμε σπίτι κινητοποιώντας δυνάμεις παλιές και ξεχασμένες. Κινητοποιώ Ανθρώπινα Δίκτυα Επικοινωνίας και Προστασίας. Τηλεφωνώ. Συζητώ. Στέλνω μηνύματα. Γράφω

ημερολόγια, σημειώσεις, μαγειρεύω,

γυμνάζομαι, τακτοποιώ αρχεία, βιβλία, φωτογραφίες, ρούχα, συρτάρια, αποθήκες.

Μένουμε στο σπίτι με την οικογένεια, είμαστε εντός της ασφάλειας αλλά και μπροστά στις δυσκολίες που κάθε φαμίλια έχει. Στηρίζουμε τους ευάλωτους και τους αδύναμους. Κατανοούμε τις ιδιαιτερότητες, αναβάλλουμε τις συγκρούσεις, συγκατανεύουμε άρρητα, δίνουμε τόπο στον θυμό και πολύ χώρο στην οργή για να εξατμιστεί!

Δεν αφήνουμε κανέναν με την αγωνία της νόσου και τον φόβο του θανάτου, συζητάμε με τους υποχονδριακούς, τους ψυχαναγκαστικούς και τους ανθρώπους που σωματοποιούν το άγχος.

Προσέχουμε τις πληροφορίες από το γκουγκλάρισμα και αποκρούουμε την διασπορά ψευδών ειδήσεων που οι επιτήδριοι και οι προκλητικοί διακινούν. Εξηγούμε την διαδικασία ελέγχου των fake news και ανατρέχουμε σε βοήθεια σε αυτούς που δυσκολεύονται να ξεχωρίσουν το σημαντικό από το ασήμαντο, τον πραγματικό ατομικό φόβο από την παγκόσμια ερήγγορη και ανησυχία.

Η διακοπή του ρυθμού της ζωής δημιουργεί αποδιοργάνωση και απαιτεί αναδιαμόρφωση και νέα προσωρινή προσαρμογή. Ο καθένας μας οφείλει να κινηθεί σε ένα ενδιάμεσο χώρο για να συναντήσει έναν εσωτερικό εαυτό για να προσεγγίσει

την λύτρωση την κάθαρση να ανακαλύψει μηχανισμούς ενδυνάμωσης και να κινητοποιήσει μηχανισμούς προσαρμογής. Η κοινωνική απομόνωση είναι ταυτόχρονη με την συναισθηματική εγγύτητα πραγματική φυσική ή συμβολική. Έχουμε ευθύνη για τον εαυτό μας αλλά και για τους άλλους. Αλληλέγγυοι και Συνυπεύθυνοι όπως έγραφε ο Σεφέρης. Μένουμε σπίτι, Είμαστε μακριά,Νοιώθουμε Μαζί!

Προσέχουμε την Σύγχυση είτε από το άγχος είτε από την ένταση είτε από την χρήση αλκοόλ!

Προσέχουμε την διατροφή μας με Λαχανικά,Φρούτα,Όσπρια,Σκόρδο,Ψάρια, Ξηρούς Καρπούς,Γιαούρτι,Τσάι,Μέλι και άφθονο νερό κανονικής θερμοκρασίας. Ο αλτρουισμός είναι το καλύτερο μέτρο για την συναισθηματική μας ηρεμία και την αντοχή στην ψυχοκαταπόνηση που υφιστάμεθα.

Χρειάζεται να πλαισιώσουμε σωστά τις οικονομικές δυσκολίες που θα προκύψουν για πολλούς από όλους μας λόγω της πανδημίας.

Ανεργία,απώλεια θέσεων εργασίας,εξάρτηση,αναβολή σχεδίων δημιουργούν πρόσθετα άγχη που πρέπει να αντιμετωπιστούν με σύνεση.

Υπάρχουν δίκτυα που παρέχουν υποστήριξη μέσω τηλεφώνου ή Διαδικτύου.

Το Αιγινήτειο Νοσοκομείο και η Ψυχιατρική Κλινική του ΕΚΠΑ διαθέτει τηλεφωνική γραμμή παροχής πρώτων πληροφοριών και βοήθειας:210-7297597.

Every storm runs out of rain!

5η μέρα. Πρώτη εβδομάδα. Παρασκευή 20 Μαρτίου σωτηρίου έτους 2020. Έρημη χώρα. Έρημη πόλη. «Οι πόλεις αδειάσαν». ΤΗΡΟΥΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ.

Τρίτοι Χαιρετισμοί της Θεοτόκου με βωβές άδειες εκκλησίες. Οι πιστοί υπεράνω της πίστης, σύμφωνα με την ανθρώπινη προτροπή του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου.

Είμαστε στις θέσεις μας όσο οι αντοχές μας και οι ανάγκες των ασθενών μας συναντώνται ξανά σε αυτή την γόνιμη συνεργασία. Το Ιατρείο στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Ψυχικής Υγείας αποτελεί ένα κρίκο ασφαλείας για Συμβουλευτική με σκοπό την οργάνωση των αντοχών του Ψυχισμού. Να διακόψουμε, να αποσοβήσουμε την εξάπλωση του κακού, στο σώμα στην ψυχή, στην οικογένεια, στις ανθρώπινες σχέσεις.

Ήδη εμφανίστηκαν τα πρώτα κρούσματα ενδοοικογενειακής βίας και μια περίπτωση οικογενειοκτονίας. Συστήνουμε έναν γενικευμένο αφοπλισμό είτε των πραγματικών όπλων είτε των χειρονομιών είτε των λέξεων που σε αυτές τις στιγμές «τσακίζουν Κόκκαλα». Η ώρα της ευθύνης είναι πελώρια, τεράστια. «Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του», μια ύστατη έκκληση για αυτοσυγκράτηση για μια στοιχειώδη ανάληψη της Διαχείρισης του εσώτερου δύσκολου εαυτού, ως μια κίνηση ενηλικίωσης και ωρίμανσης, «μέσα σε λίγη ώρα»

Έκκληση στους πάσχοντες από ψυχιατρικά προβλήματα για σταθερότητα στην λήψη της αγωγής, για έγκαιρη συνταγογράφηση των φαρμάκων για αποφυγή μετακινήσεων για προσοχή στην διατροφή, το κάπνισμα, την κατάχρηση καφέ.

Είναι πρώτη προτεραιότητα μετά την αποτροπή του κορωνοϊού να διατηρήσουμε το επίπεδο ψυχολογικής ευεξίας των συμπολιτών και των συνανθρώπων μας. Σιδερένια νεύρα στον φόβο της μόλυνσης, αλληλεγγύη και κατανόηση στην συνύπαρξη στο σπίτι, ανοχή στις καθημερινές ματαιώσεις της χαράς και της απόλαυσης της ζωής που η νεότης και η άνοιξη σιγά σιγά μας θυμίζουν. Αντοχή στην ματαιώση της επιθυμίας και της ερωτικής επιθυμίας για λίγο διάστημα!

Διανοητικοποίηση, Εκλογίκευση, Αλτρουισμός.

Η ενεργητική αντιμετώπιση του κύματος του κορωνοϊού και της συνοδού ανησυχίας παγκοσμίως, κάνει τον κάθε Έλληνα πολίτη να νιώθει ότι συμμετέχει ενεργά και αποφασιστικά στην αποτροπή ενός παγκόσμιου προβλήματος έτσι ώστε η απόθεση της διασποράς του κορωνοϊού της πανδημίας και της διάλυσης του πολιτισμού μας να γίνει προσωπική υπόθεση και υπόσχεση του καθενός μας!

Μάσκες, Μαντήλια, Λοσιόν, Πλακενίλ,

Κερδοσκοπία κάποιων φαρμακοποιών, μέτρο, χρειάζεται όχι Πανικός, οι άνθρωποι κρίνονται στα δύσκολα. Άνθρωποι θα είμαστε και τώρα στην κρίση και μετά. Μακάρι να μας οδηγήσει σε διέξοδο. Ελπίζω να γίνουμε καλύτεροι ως προς την αμετροέπεια και τον εγωκεντρισμό.

Έκκληση στους γιατρούς και τους νοσηλευτές: «Ιατρέ θεράπευσον εαυτόν πρώτον» (Λουκά 4,23).

6 σχόλια

5 κοινοποιήσεις

21/3/

Στην πέτρα της υπομονής προσμένουμε το θαύμα.»

Γ. Σεφέρης Ερωτικός Λόγος

Ο αγώνας συνεχίζεται. Εναντίον λοιμών, λιμών σεισμών, καταποντισμών, επιδρομής αλλοφύλων!

Πρώτη εβδομάδα σκληρών μέτρων κοινωνικής απομόνωσης και αποτροπής του κορωνοϊού και του κακού !

Πρώτη μέρα της άνοιξης. Παγκόσμια ημέρα νερού! Παγκόσμια Ημέρα Ποιητικής.

Πρώτη μέρα της άνοιξης! Πρώτη εβδομάδα ελπίδας!

Κυριακή 22 Μαρτίου 2020, της Σταυροπροσκυνήσεως της

Μεσοσαρακοστής! Φαίνεται ότι το πρώτο κύμα του κορωνοϊού αποκρούεται με ενθαρρυντικό δείκτη τις πολύ λίγες εισαγωγές ασθενών στα νοσοκομεία που είναι ένας έμμεσος δείκτης για τον επιπολασμό της νόσου! ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ λοιπόν!

Τηρούμε τα μέτρα!

Σεβόμαστε τις αυστηρές αλλά και ανθρώπινες συστάσεις του Καθηγητή κ. Τσιόδρα (που είναι ο πιο αγαπητός και δημοφιλής στην Ελλάδα σήμερα!)

Υιοθετούμε τις προτροπές του διαφημιστικού σποτ με τον καταπληκτικό Σπύρο Παπαδόπουλο που πείθει χάρις στον υψηλού επιπέδου σχεδιασμό (αποφεύγονται ασπασμοί, Χαιρετισμοί, η αντιστροφή της Πιλάτειας ανευθυνότητας με το ενεργητικό Νίττω τας χείρας μου... και μάλιστα σχολαστικά!)

Σεβόμαστε την υπερπροσπάθεια των Γιατρών των Νοσηλευτών και των

Εργαζομένων στις υπηρεσίες Υγείας του Εθνικού Συστήματος Υγείας που αντέχει κρατάει γερά!!!

Αναγνωρίζουμε ότι ο κόσμος πειθαρχεί : Ο κάθε Έλληνας πολίτης έχει αντιληφθεί ότι συμμετέχει ΙΣΟΤΙΜΑ σε μια ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ προσπάθεια για την αναχαίτιση μιας ασύμμετρης απειλής και αυτό ΣΥΓΚΙΝΕΙ ιδιαίτερα τους Έλληνες ως ψυχοσύνθεση!

Εμείς αγωνιζόμαστε για την αποτροπή του φόβου, από τις επιπτώσεις του

ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ: Ο φόβος απώλειας του ελέγχου, ο φόβος προσαρμογής, ο φόβος νόσησης, ο φόβος του θανάτου, να γίνει ΩΡΙΜΟΣ ΑΛΤΡΟΥΙΣΤΙΚΟΣ φόβος, να γίνει ΑΝΘΡΩΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ φόβος με συμπεριφορές

ΣΥΝΔΕΣΗΣ, ΕΠΑΝΑΣΥΝΔΕΣΗΣ και ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ!

Αντοχή και Συνέχεια στην προσπάθεια. Προσέχουμε, Μένουμε σπίτι, Σταθερά!

Δευτέρα 23 Μαρτίου 2020. Αρχίζουν οι γιορτές για την 25η Μαρτίου. Σαν σήμερα 199 χρόνια πριν η ομάδα των Επαναστατών με επικεφαλής τον Κολοκοτρώνη απελευθερώνει την Καλαμάτα.

Σήμερα ο Ελληνικός λαός ξεκινά την τελική αντεπίθεση εναντίον του ιού και των κινδύνων που συνεπιφέρει και προκαλεί μια παροδική ταραχή στην ατομική ζωή, στην οικογένεια, στα σχέδια, στην οικονομία, στην εικόνα του μέλλοντός μας!

Η Ελλάδα αυτοπεριορίζεται. Δεν φυλακίζεται, δεν εγκλείεται, δεν τιμωρείται.

Η Ελλάδα αμύνεται και αντέχει. Κι όποιος δεν καταλαβαίνει ...δεν ξέρει που πατά και που πηγαίνει!

Προσοχή όμως στην τήρηση των μέτρων!

Να δείξουμε επιπλέον μια ανθρώπινη περιέργεια για την διαδικασία συνύπαρξης στο σπίτι τόσες ώρες όλων των μελών. Ακούω πολύ ενδιαφέροντα πράγματα και ορισμένα ανησυχητικά που χρειάζεται κάποιος να βοηθήσει.

Αυτό πρέπει να κάνουμε τώρα! Ο καθένας να λάβει μια υπεύθυνη θέση στην οικογένειά του και να συνεισφέρει σε ενέργεια, αντοχή και ελπίδα!

Ήρθε η ώρα των νέων που είναι υγιείς και απρόσβλητοι από τον ιό να στηρίζουν τους προγόνους τους!

Ισότιμη ευθύνη εντός μιας ιεραρχημένης και απόλυτα επιτυχούς δομής. Ότι και να λένε οι αποδομιστές και οι δικαιωματιστές η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ επιστρέφει δείχνοντας την ισχύ της και την ενέργεια να συγκρατεί να προασπίζει και να διασφαλίζει τα μέλη της! Όσοι έχουν δυσκολίες είμαστε κάποιοι κοντά τους. Ένα τηλεφωνο, τόσες γραμμές περιμένουν ΔΩΡΕΑΝ!

Η προσπάθεια συνεχίζεται! Οι δρόμοι είναι άδαιοι. Οι οδηγίες των γιατρών διαθέσιμες. Η ελπίδα μας περιμένει!

Τρίτη 24 Μαρτίου 2020. Οι πρώτες 15 ημέρες επιβολής των μέτρων πρόληψης της πανδημίας τηρούνται ικανοποιητικά από τους Έλληνες πολίτες από τον κόσμο, στο κέντρο και την επαρχία. Φαίνεται ότι επικρατεί η αυτοπειθαρχία που παραπέμπει στην αυτοσυντήρηση και το χιούμορ που παραπέμπει στην συναισθηματική ελληνική αποτίμηση της ζωής!

Τα δεδομένα είναι τα εξής:

1. Ο κορωνοϊός covid-19 είναι σοβαρότερος από τον ιό της γρίπης.
2. Ο κορωνοϊός covid-19 είναι μεταδοτικότερος από τον ιό της γρίπης.
3. Ο κορωνοϊός covid-19 είναι πιο διαδεδομένος από τον ιό της γρίπης.
4. Ο κορωνοϊός covid-19 επιφέρει όψιμη νόσηση σε σχέση με τον ιό της γρίπης.
5. Οι ασυμπτωματικοί και οι ελαφρά πάσχοντες αποθεραπεύονται στο σπίτι άριστα.
6. Η θεραπεία στην ΜΕΘ σώζει ζωές αρκεί να βρεθεί κρεβάτι.
7. Το εμβόλιο θα κυκλοφορήσει σε 18-24 μήνες.
8. Ο αριθμός των νοσηλευόμενων στην Ελλάδα είναι ακόμη μικρός.
9. Η καμπύλη επιπολασμού της νόσου στην κοινότητα είναι σχεδόν αναμενόμενη δηλαδή ο αριθμός των νέων πασχόντων αυτή την στιγμή στην Ελληνική κοινωνία, είναι ακόμη μικρός.
10. Κάλιον το προλαμβάνει ή θεραπεύει (Ιπποκράτης).

Κάλιο γαιδουρόδενο παρά γαιδουρογύρευε (Αρκαδική παροιμία).

Τα οποία σημαίνουν:

- α. Τηρούμε τα μέτρα πρόληψης από το κορωνοϊό (Πλύσιμο χεριών, γάντια, μάσκες)
- β. Μένουμε σπίτι δεν κυκλοφορούμε.
- γ. Επικοινωνούμε με τα μέλη της οικογένειας.
- δ. Κάνουμε δουλειές από το διαδίκτυο.
- ε. Διαβάζουμε.
- στ. Σκεπτόμαστε την ουσία της

ζωής που είναι η ελευθερία της υγείας μας: «Η ζωή είναι μέγα καλό και πρώτο»(Δ.Σολωμός).

25/3

Για του Χριστού την Πίστη την Αγία!
Για της Πατρίδος την Ελευθερία!
☩☩☩Για όλων των Ανθρώπων την Υγεία!

Πέμπτη 26 Μαρτίου 2020. Τα περιοριστικά μέτρα για την αποτροπή της επίθεσης του κορωνοϊού συνεχίζονται. Μένουμε σπίτι. Φροντίζουμε εαυτούς και αλλήλους. Τα δεδομένα:

1. Πέρασαν 4 εβδομάδες από την καταγραφή του 1ου περιστατικού στην Ελλάδα.
 2. Πέρασαν 2 εβδομάδες από το κλείσιμο των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.
 3. Πέρασαν 10 μέρες από το κλείσιμο των καταστημάτων και την εισαγωγή του ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ.
 4. Τα μέτρα φαίνεται να αποδίδουν.
Οι καμπύλες συχνότητων της πανδημίας στην χώρα μας έχουν ήπιες ανοδικές κλίσεις. Ο αριθμός των εισαγωγών στα Νοσοκομεία-που εκφράζει με τον πιο ακριβή τρόπο το μέγεθος του προβλήματος είναι ακόμη μικρός.
 5. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας αποδεικνύεται ΑΝΘΕΚΤΙΚΟ και έτοιμο να αντιμετωπίσει μια απότομη επιδείνωση της κατάστασης.
 6. Στην Ήπειρο ο αριθμός των νοσηλευομένων είναι <4. (Εκ των μικροτέρων).
 7. Μεγάλη ανησυχία για τις Οικονομικές Επιπτώσεις των Μέτρων Αντιμετώπισης της Πανδημίας.
 8. Σοβαρός Προβληματισμός για τις Ψυχολογικές και Συμπεριφορικές Επιπτώσεις της Περιοριστικότητας στην ζωή μας και την ζωή των παιδιών μας. Προτείνουμε:
 - α. Ο άνθρωπος προσαρμόζεται εκ φύσεως εύκολα.
 - β. Η εμφάνιση άγχους για την περίσταση της Πανδημίας είναι ΛΟΓΙΚΗ αντίδραση.
 - γ. Οι ψυχολογικές και ψυχιατρικές επιπτώσεις αργούν να εμφανιστούν και γι αυτό ΠΡΕΠΕΙ να τις ΠΡΟΛΑΒΟΥΜΕ.
 - δ. Τα μηνύματα στην ενδοοικογενειακή επικοινωνία να είναι σαφή κατανοητά και εφαρμόσιμα.
 - ε. Να εξοικειωθούμε με τις αλλαγές των συνηθειών μας.
 - στ. Διευθέτηση εντάσεων με συμφωνίες.
 - ζ. Λέμε την αλήθεια μεταξύ μας και στα παιδιά μας. Είμαστε ειλικρινείς. Λειτουργούμε με ενσυναίσθηση.
- Δημοσιεύω μια συζήτηση με την Βίλιαν Στασινού στο κανάλι ΒΗΜΑ TV την Τρίτη 24/3/2020.
- Η προσπάθεια απόκρουσης του κορωνοϊού και ο αγώνας για να κρατηθούμε όρθιοι θα συνεχιστεί!

Παρασκευή 27 Μαρτίου 2020. «Όλοι στα ταμπούρια να μη μας βρει το βόλι» όπως βροντοφώναζε ο Γέρος του Μωριά!

Τα μέτρα και οι φωνές φαίνεται να κάνουν τον χωροχρόνο να καμπυλώνει για να αντέξουμε.

Είμαστε φτιαγμένοι για να ξεχνάμε τον θάνατο.

Αντιστεκόμαστε στον φόβο του θανάτου, φροντίζοντας τη ζωή μας, τη ζωή των αγαπημένων μας, τη ζωή των άλλων.

Η φροντίδα των ηλικιωμένων κρατήθηκε και πάλι ψηλά. Είναι μια ελληνική αντίδραση-αντίσταση στην πεισιθάνατη Δύση που ιεραρχεί ηλικίες-μια αντίσταση στην «γοητεία» της ευθανασίας!

Η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών η αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων πρώτιστο μέλημα όλων μας.

Αντέχουμε. Έχουμε απεκδυθεί πολλά, έχουμε μείνει γυμνοί από επίπλαστες ιδιότητες στο σπίτι, γυμνοί χωρίς λίκνιντο, που μετουσιώνεται σε ένα υπερβατικό ίσως και παγκόσμιο κοινοτικό βίωμα ελληνικής κοπής:

Δεν αγγίζω τον άλλο, δεν τον καταναλώνω, δεν τον χαίρομαι όπως πρίν, αλλά τον νοιάζομαι όσο ποτέ.

Χαίρομαι τις καμπύλες που λυγίζουν!

Χαίρομαι τα πονεμένα μάτια που βλέπουν μακριά πέρα από την άκρη της απελπισίας!

Σάββατο 28 Μαρτίου 2020. Βράδυ Απόβροχο.

MENOYME ΣΠΙΤΙ. Η διαχείριση της αγωνίας, το άγγιγμα με το άγνωστο εξελίσσεται με πλαίσιο την αδήριτη συνθήκη αλλαγής της μεγάλης εικόνας: «Το σανίδωμα θα υποχωρήσει από την πίεση τη μεγάλη του ήλιου».

Να ανακαλύψουμε την ευθύνη, την αλληλεγγύη, την αριστοτελική «αρετή προς έτερον», την ομοψυχία στα βασικά θέματα που έχουν να κάνουν με την ύπαρξη μας. Να ανακαλύψουμε τον ουσιαστικό καθημερινό διάλογο, σε αντίθεση με τις άγονες και πολλές φορές υβριστικές αντιπαραθέσεις.

Να ζήσουμε στο σπίτι σκόπιμη και τη χαρά της μοναξιάς! Να συνειδητοποιήσουμε ότι κλεισμένοι «στις φυλακές μας», στην οικογενειακή μας «σαρκοφάγο» είμαστε ικανοί, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, για σχεδιασμούς μεγάλων πτήσεων. Η ευτυχία δεν βρίσκεται αποκλειστικά και μόνο «εκεί έξω».

Είναι τώρα η ευκαιρία για μια αναθεώρηση της σχέσης μας με όσους βρισκόμαστε λόγω της πανδημίας συνυπάρχοντες ή «συνέγκλειστοι», υπό την «εποπτεία» και τον επιπολασμό της αγωνίας.

Να απομυθοποιήσουμε αυτό που χάνουμε, δεν χάνουμε τίποτα αν σωπάσει αυτός ο θλιβερός θόρυβος του όχλου της δημόσιας ζωής. Να αντισταθούμε στην αναρχία του ψηφιακού κόσμου που βίαια εισέρχεται στο σπίτι από το παράθυρο.

Το σπίτι έχει ζωή!

Εκεί χρειάζεται αναδιαμόρφωση, επινοητικότητα, εφευρετικότητα.

Να ξεγράψουμε τις εικόνες του νάρκισσου εαυτού μας και να αναζητήσουμε μέσω του διαλόγου της ανάγνωσης ή του αναστοχασμού όταν κάνουμε πράγματα, τις λέξεις εκείνες που μας κάνουν ανθρώπινους, χαρακτήρες άφθαρτους, μοναδικούς και διαχρονικούς. Οι σκιές του μέλλοντος μας δεν είναι μεταφυσικές, είναι το παρόν που αλλάζει και αναβαθμίζεται!

Ταπεινοφροσύνη, αγάπη, απλότητα, στωικότητα, χιούμορ, πίστη σε ένα καλύτερο αύριο!

Ο εσωτερικός εαυτός είναι η δύναμή μας, το είναι μας. Να βιώσουμε ότι ζούμε αλλιώς, ότι υπάρχουμε πάντα και πάλι, πάντα και ξανά!

Τα καλά νέα ισχύουν και διατηρούνται. Είμαστε εντός του καλού σεναρίου, το αφήγημα κινείται εντός της καλής προοπτικής! Ο ΕΟΔΥ τονίζει την θωράκιση του ψυχισμού και της επικοινωνίας.

Καλό ξημέρωμα!

(Σεβόμαστε την γνώμη του Ψυχιάτρου Θάνου Ασκητή και τις προσεκτικές συστάσεις του εξάιρετου Καθηγητή Λοιμωξιολόγου Αθανάσιου Σκουτέλη). Προσέχουμε τι ακούμε, ελέγχουμε τι υιοθετούμε).

Όμως της συμφοράς είναι να μην της ανοίξεις τον δρόμο. Έτσι και της τον άνοιξες, δεν σταματά και ούτε σε ξεχνά. Η συμφορά δεν μας ξεχνά, όταν της ανοίξουμε τον δρόμο. Και ίσως κάποιιοι τον άνοιξαν»

Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου. Ποιήτρια. (συνέντευξη στην Ελένη Γκίκα εφημερίδα Φιλελεύθερος ΣΚ 28/29 Μαρτίου 2020 σ.72-73.)

Κυριακή 29 Μαρτίου 2020. «Είπα Δόξα σόι ο Θεός», όπως ο Δ.Σολωμός στη Γυναίκα της Ζακυνθός.

Συνεχίζουμε να ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ γιατί ο μόνος τρόπος για να νικήσεις τον covid-19 είναι να μην τον αφήσεις να περάσει ...να μην μπει στο κατώφλι σου, να μην έλθει κοντά σου, να μην μπει μέσα σου! Προηγούμεθα 25 ημέρες του ιού: Άλμα πιο γρήγορο από την φθορά!

Η κοινωνία αντέχει. Ο κόσμος συμμορφώνεται στην Αυτοφροντίδα και τον Σεβασμό της Δημόσιας Υγείας.

Η ένταση πέρασε στους ειδικούς: Οι γιατροί είναι κατάκοποι και εξαντλημένοι συνεχίζουν όμως απτόητοι παρά τις αναμενόμενες κριτικές η σλληληπκατηγορίες. Η ευθύνη των επιστημόνων είναι τεράστια, όλοι οι υπεύθυνοι στέκονται στο ύψος των περιστάσεων. Ο ΕΟΔΥ στέκεται όρθιος επιστημονικά και ηθικά, με Ιπποκρατική Σοφία. Ναι γιατί πρέπει να το πούμε: «Χάσαμε την σοφία για χάρη της γνώσης.

Χάσαμε την γνώση για χάρη της πληροφορίας». Και αυτό ισχύει και για την Ιατρική: Γιατί «Το μέλλον της Ιατρικής είναι λαμπρό, όχι μόνο λόγω της τεχνολογικής ανάπτυξης αλλά και λόγω της ικανότητας της να θεραπεύει τον ψυχισμό των ανθρώπων και της κοινωνίας». (Γ.Χρούσος Το μέλλον της Ιατρικής. Τεχνολογία ή Ιατρική του τρόπου ζωής, ΕΦ.Καθημερινή 8/3/2020 σ.24). Στηρίζουμε τον Νέο Επιστημονικό Ανθρωπισμό. Η μόνη ελπίδα.

Μια παρτίδα σκάκι η σύγχρονη γεωπολιτική.

Σε μας, τι είπε η βροντή: Χάσαμε την “αφανή αρμονία” κατά Ηρακλειτο. Όλοι εμείς «Πάροικοι και Παρεπίδημοι» των σύγχρονων πόλεων κατά τον Ιωάννη τον Χρυσόστομο.

Όσον αφορά τα Ιατρικά:

α. Περιμένουμε την αύξηση της φυσικής ανοσίας του πληθυσμού.

β. Περιμένουμε την απομείωση της λοιμογόνου δύναμης του ιού.

γ. Προσδοκούμε στην ενίσχυση της περιβαλλοντικής αντίστασης για την αποδυνάμωση του ιού πχ αύξηση θερμοκρασίας και ηλιοφάνειας.

δ. ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ και ΠΡΟΩΘΟΥΜΕ την μείωση της μετάδοσης του ιού: Κοινωνική Απομόνωση, Φυσική Απόσταση, Περιοριστικότητα, Αυτοεγκλεισμός.

Είμαι Ιατρός ενεργός: Διατηρώ το πρόγραμμά μου και στέκομαι εναντίον της αποδιοργάνωσης του χρόνου. Προασπίζω ένα υποτυπώδες πρόγραμμα. Οργανώνω ένα σύστημα παροχής Ψ-υπηρεσιών σε επίπεδο ψηφιακής και διαδικτυακής λειτουργίας.

Μίλησα με πολλούς ανθρώπους: Είχαν κρίσεις άγχους τύπου πανικού και υποχονδρίας, ηλικιωμένους με κατάθλιψη και φόβο θανάτου, καταθλιπτικούς σε έξαρση και έναντιωμένους εναντίον εαυτού και αλλήλων.

Σε επίπεδο πόλης και κοινοτικής ζωής ανησυχώ για την αδιαφορία του Δημάρχου για την ρυπαρότητα της πόλης των δρόμων των τοίχων και των περιφερόμενων αβοήθητων αστέγων και των αδέσποτων σκύλων που απειλούν την ζωή μας, καθώς αυξάνονται.

Στο επίπεδο της εσωτερικής ζωής στο διαμέρισμα, ο φόβος, η αγωνία, η αβεβαιότητα, η αβοηθητικότητα και οι επιπλοκές της περιοριστικότητας σε συνθήκες πολεοδομικής ασφυξίας θέτουν νέους ορισμούς για την προσαρμογή ίσως και για μια νέου τύπου φυσική επιλογή ! Καλή Κυριακή!

Δευτέρα 30 Μαρτίου 2020.

Ελεύθεροι Πολιορκημένοι. Στο σπίτι και στον επαγγελματικό μας χώρο. Με αγωνία για τις εξελίξεις. Πέραν της πρωταρχικής ανησυχίας για να βγούμε ζωντανοί από την πανδημία αρχίζουν τα υπόλοιπα. Ο πραγματικός κόσμος εκδικείται: Τα ιατρεία είναι άδεια, η επαγγελματική αποδιοργάνωση είναι μια σκληρή πραγματικότητα, η τηλεϊατρική είναι μια απροετοίμαστη, ατελής, άβολη και δύσκολη λύση με ανοικτά θέματα για επεξεργασία όπως η άυλη συνταγογράφηση, η ορθή εξέταση των ασθενών δια ζώσης, η ουσιώδης ανάπτυξη μιας θεραπευτικής σχέσης, οι σαφείς όροι του θεραπευτικού πλαισίου.

Διαπιστώνω ότι η ανθρωπότητα ήταν και είναι και σήμερα απροετοίμαστη για την αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών:

Λοιμοί, λιμοί, καταποντισμοί, φωτιές, τρομοκρατικές επιθέσεις, ηφαιστειακές εκρήξεις, σεισμοί, πανδημίες, τροχαία, συγκρούσεις, συρράξεις, προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα, ήταν, είναι και θα είναι πάντοτε απρόβλεπτα και αιφνίδια.

ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

Ούτε η στατιστική, ούτε η τεχνητή νοημοσύνη, ούτε οι οικονομικοί υπολογισμοί μπόρεσαν να προβλέπουν αλλά και να βοηθήσουν στην αντιμετώπιση της τωρινής κρίσης: Η πανδημία του κορωνοϊού έπιασε στον ύπνο όλη την μεταμοντέρνα διανοήση και διέλυσε τις εικασίες των αποδομιστών και των λαϊκιστών. Ήρθε η ώρα της εκδίκησης του πραγματικού κόσμου στον μετανεωτερικό πολιτισμό. Η αντιμετώπιση της πανδημίας γίνεται με τα ίδια μέτρα που εφαρμόζονταν στον μεσαίωνα ή στις εποχές της πανούκλας, όπως περιγράφεται από τον Αλμπέρ Καμύ: ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ. Οι γιατροί θυσιάζονται στα νοσοκομεία και στα Ιατρεία. Ο κόσμος, πανικόβλητος αναμένει να γίνει μια άνοση «αγέλη». Αυτό και μόνο συμβολίζει την κρίση ή το τέλος αυτού του καθησυχαστικού μετανεωτερικού πολιτισμού της αντιεπιστημονικής ανευθυνότητας και των αυθαιρέτων κατασκευών ιδεολογικοποιημένων πραγματικοτήτων που οδηγούν σε εκατόμβες αθών θυμάτων από έναν απλό κορωνοϊό!!!

Ήλθε η ώρα της ευθύνης. Ήλθε η ώρα της ευθύνης των επιστημόνων που πρέπει να βροντοφωνάζουν την αλήθεια. Ήρθε η ώρα μας ως πολιτών να αναλάβουμε τις ευθύνες της ζωής μας. Ήρθε η ώρα των πολιτικών να σχεδιάσουν μια επιστημονική και ανθρώπινη κοινωνία.

Στην Ελλάδα, μια χώρα αδίκως ταλαιπωρημένη από μια δεκαετή κρίση, ο

Πρωθυπουργός και η κοινωνία έκαναν μια βασική επιλογή να στηρίξουν πρώτα τις ανθρώπινες ζωές και να θέσουν όλα τα υπόλοιπα σε δεύτερη μοίρα.

Είμαστε στην κρίσιμη καμπή. Συνεχίζουμε μόνο μπροστά. Τηρούμε τα επιστημονικά προτάγματα της ιατρικής της επιδημιολογίας και της φαρμακολογίας.

Η έξοδος από την κρίση θα μας βρει σοφότερους και πιο υπεύθυνους, ως κοινωνία, ως κράτος, ως έθνος: Να ζήσουμε σε μια ανθρώπινη κοινωνία με σεβασμό στον πλησίον. Συνεχίζουμε.

Τρίτη 31 Μαρτίου 2020 Αποχαιρετισμός στον Μάρτη, αποχαιρετισμός στον Μανώλη Γλέζο, καλωσόρισμα της Άνοιξης και της ελπίδας.

Η Πανδημία πλήττει τον Δήμο και την Κοινωνική Ηθική, μέσω των περιοριστικών μέτρων, που έχουν όμως πρωτίστως ληφθεί για την ΔΙΑΣΩΣΗ των ΣΩΜΑΤΩΝ των συνανθρώπων μας.

Τα στατιστικά της ημέρας με βάση τους δυο σταθερούς και απόλυτους αριθμούς:

1. Αριθμός Νοσηλευομένων/ανά εκατομμύριο του πληθυσμού: Ελλάδα :8,1 Ισπανία :120, Ιταλία:66, Γαλλία:75, Γερμανία:24.

2. Αριθμός Θανάτων/ανά εκατομμύριο του πληθυσμού: Ελλάδα:4,6 Ισπανία:175, Ιταλία:191 Γαλλία:45, Γερμανία:3,8

Έχουμε εξαιρετική μέχρι στιγμής επίδοση στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Η αποτροπή του επιπολασμού της πανδημίας από τον κορωνοϊό είναι η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ στην Ελλάδα, η μεγαλύτερη επένδυση στον ΑΝΘΡΩΠΟ.

Γιατί Υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στην γνώση για τον άνθρωπο και στην πίστη στον άνθρωπο.

Δείτε την αισιόδοξη καμπύλη της ημέρας για την ομαλή εξέλιξη της Πανδημίας. (Νίκος Τζανάκης Crete ECDC)

Το Καντήλι από τα «Στοιχειώδη» του ζωγράφου Χρήστου Μποκόρου, απ' τ' Αργίριο. Η προσπάθεια συνεχίζεται τον Απρίλη τον σκληρό με το όπλο παρά πόδα και τον Σταυρό στο άλλο χέρι!

Τετάρτη 1 Απριλίου 2020. Πρωταπριλιά: «Ψέματα, πες μου πως είναι ψέματα», μας θυμίζει ο Νίκος Πορτοκάλογλου. Μακάρι να ήταν όλα ψέματα, αλλά δεν είναι.

Τι έστιν Αλήθεια;

Είναι η νέα επικρατητική πραγματικότητα, ο επιπολασμός του κορωνοϊού στην Ελληνική κοινωνία και στην Παγκόσμια Κοινότητα.

Οι εκτιμήσεις για την ανάπτυξη φυσικής ανοσίας στην κοινότητα (ανοσία πλήθους) στο 50-60%, απαιτούν τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες επιπλέον. Είμαστε εν αναμονή.

Η νοσηρότητα είναι μικρή, το Εθνικό Σύστημα Υγείας οργανώθηκε και λειτουργεί καλά, η θνησιμότητα στατιστικά αναμενόμενη.

«Η προφητεία της αβεβαιότητας πρέπει να ληφθεί πιο σοβαρά υπόψη από την προφητεία της ευτυχίας» (Χάνς Γιόνας) και αυτό ζούμε προσπαθώντας να εισαχθούμε-όχι ως ιατρική κοινότητα- αλλά ως κοινωνία στην μετά λοιμική εποχή υφιστάμενοι άπαντες αυτό που ονομάζουμε Μεταλοιμώδες Σύνδρομο Κοινωνικής Αναδιαπραγμάτευσης:

1. Διακοπή του Ανορθολογικού Διαλόγου και της Λογικής μιας Απόλυτης Προβλεψιμότητας.
 2. Νομιμοποίηση της Εγκράτειας και της Αυτοπεριοριστικότητας.
 3. Πίστη στην Μεταφυσική της Διαδυκτιακής Ροής.
 4. Ριζοσπαστική Αναδιάταξη της Γνωσιακής Συγκρότησης με πυρήνα ένα νέο *modus vivendi*.
 5. Σωματοποίηση της Διανοητικοποιημένης Ζωής με αναγέννηση του Απαρτιωμένου Ανθρώπου.
 6. Ρήξη με την μετωνυμία και αποκατάσταση των εννοιών. Η αμαρτία ξαναγίνεται αμαρτία και η αρετή αναδύεται ως αρετή μεγαλοπρεπώς!
- Καλό μήνα !

Πέμπτη 2 Απριλίου 2020. Αναμένουμε την σταδιακή και φυσική ανοσοποίηση όλων μας στον κορωνοϊό, ώστε να μην έχουμε σοβαρά κρούσματα, εισαγωγές, νοσηλείες, διασωληνώσεις και θανάτους των ευπαθών και των ατύχων.

Η Ελληνική κοινωνία αντέχει και ανθίσταται στον ιό.

Η κυβέρνηση επιβάλλει αυστηρά μέτρα για τέσσερις εβδομάδες εισέτι.

Αυτός είναι μάλλον ένας ικανός χρόνος για την παθητική ανοσία του πληθυσμού -που θα διαρκέσει τρία χρόνια.

Αυτός είναι επίσης ένας ικανός χρόνος τόσο για την ανάπτυξη αποτελεσματικών θεραπειών όσο και για την παραγωγή εμβολίων για τα στελέχη του κορωνοϊού.

Στο μεταξύ η αποδιοργανωμένη ανθρωπότητα ανακαλύπτει την ανθρώπινη ευθραυστότητα που ήταν μέχρι τώρα εκτοπισμένη στους ευπαθείς, στους ηλικιωμένους, στους ψυχικά πάσχοντες, στα άτομα με ειδικές ανάγκες, στα άτομα με αυτισμό (που τιμούμε σήμερα) και στους αναξιοπαθόντες.

Η καθολική επικράτηση του κορωνοϊού αναιρεί την εκλεκτικότητα της νόσησης και αναδεικνύει ξανά το «κοινόν» και το «οικουμενικόν» της ανθρώπινης συνθήκης.

Αξίζει επομένως, παρα την πανδημία να είμαστε ευχαριστημένοι που αναλαμβάνουμε ξανά την ατομική ευθύνη της υγείας μας, της ζωής μας, των σχέσεών μας.

Αξίζει να είμαστε «ευχαριστημένοι» που μας λείπουν οι φίλοι, οι άνθρωποι που συναντούσαμε στο δρόμο, οι συνεργάτες, οι συνάδελφοι, οι Άλλοι και η «χαρά» της έλλειψής τους.

Πρέπει να χαιρόμαστε για τον ανθρωπισμό της Ιατρικής επιστήμης, την συνεχή ενημέρωση, τα μέτρα πρόληψης, τις θεραπευτικές δράσεις, τις ερευνητικές προσπάθειες. Είναι μπροστά μας ένας ανοικτός επιστημονικός και ανθρωπιστικός αγώνας που θα είναι νικηφόρος!

Μπορούμε τώρα, να αγαπήσουμε ξανά, το απρόβλεπτο.

Μπορούμε να «ξαναγεννήσουμε» τον εαυτό μας, να γίνουμε δραστήριοι, είτε από απελπισία, είτε από πείσμα, είτε επειδή νιώθουμε πως αυτό είναι το μόνο γόητρο για έναν θνητό!

Συνεχίζουμε.

(Η πεσιμιστική ηθική. Έργο της εκπαιδευόμενης Ζωγράφου Κ.Π. 27-11-2019)

Παρασκευή 3 Απριλίου 2020. Χαιρετισμοί της Υπερμάχου απόψε, Ακάθιστος Ύμνος για να εκλάμψει η χαρά, να ανακληθούν οι πεσόντες. Πάνδημη η αίτηση προς την υψηλότεραν των ουρανών.

Πάνδημος ο ύμνος προς την Ωδηγήτρια, Λουκά Ιεροτάτου, Θεόδωρου Στουδίτου, Ιωάννη Δαμασκηνού, Ρωμανού του Μελωδού.

Ό,τι κι αν λέμε-κι ακούγονται τόσο πολλά επαίοντα, επαρμένα και ασπόνδυλα, ανέξοδα χρεωμένα στο μέλλον-τίποτε δεν αλλάζει προς το καλύτερο αν δεν διαφυλάξουμε το κριτήριο του καλού κι αν δεν σκύψουμε να θεραπεύσουμε τις αδυναμίες και τις ανεπάρκειές μας ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ, αν δεν αποφασίσουμε να υπηρετήσουμε ΕΜΕΙΣ το καλό κι όχι να εξυπηρετηθούμε από αυτό ή από τους άλλους.

Κανένα καλό δεν προσφέρεται δωρεάν και ακόπως, η πανδημία επιβεβαιώνει την απουσία εγγήγορσης για την πρόληψη στην πηγή.

Η αποφυγή της θυσίας διολισθαίνει στο κενό και στο τίποτα όπου εξουσιάζουν και κρατούν στον αιώνα στίλβοντες και αποθεωμένοι οι εφήμεροι, οι άσχετοι, οι τυφειοφόροι του εχθρού.

Ο φόβος της πανδημίας συσκοτίζει τα πάντα.

Η επιστήμη αναδύεται, ο επιστημονικός ανθρωπισμός προτείνεται με γοητεία και εξαιρετική αποτελεσματικότητα

Εμείς, Τι θα βάλουμε όμως από μας; Πως θα δούμε το κάτι απέναντί μας;

Αυτονομία, Τέχνη, Δέησης, Αλληλοπεριχώρησις.

«Ανοίξω το στόμα μου και πληρωθήσεται πνεύματι και λόγον ερεύσομαι τη βασιλιδι μητρί και οφθήσομαι φαιδρώς πανηγυρίζων και άσω γηθόμενος ταύτης τα θαύματα. Χαράζω τις φλέβες μου και κοκκινίζουν τα όνειρα και τσέρκουλα γίνονται στις γειτονιές των παιδιών και σεντόνια στις κοπέλες που αγρυπνούνε κρυφά για ν' ακούν των ερώτων τα θαύματα.»

Η Ψυχανάλυση εστιάζει το ενδιαφέρον της στην κατανόηση του ατομικού φαντασιακού πεδίου, μελετά την ανάπτυξη, την σεξουαλικότητα, τον έρωτα, την καταστροφική επιθετικότητα, το νευρωτικό, διαστροφικό ή ψυχωσικό ενδοψυχικό σύστημα.

Η Θεολογία εστιάζει στην αγάπη, την κοινωνία των θείων προσώπων, την κοινωνία των ανθρώπινων προσώπων, στην διαμόρφωση ενός ήθους και ενός νοήματος ζωής.

Εκεί που δεν φαίνεται ο Θεός: Ο Ιατρός, η θέωση, ο άνθρωπος.

Συνεχίζουμε!

(Παναγία η Ελεούσα, Ιερά Μονή Αγίου Στεφάνου Μετεώρων, 17ος αιώνας.)

25 σχόλια

Σάββατο Κυριακή 4-5 Απριλίου 2020.

Νηνεμία. Το πρώτο κύμα της Κορωναϊκής Πανδημίας αποκρούστηκε επιτυχώς στην Ελλάδα. Τα συμπεράσματα:

1. Πανελλήνια Σύμπνοια για το Εθνικό Σύστημα Υγείας, η για οποιοδήποτε σοβαρό σύστημα Δημόσιας Περίθαλψης με σωστή Διοίκηση και Χρηματοδότηση.
2. Αφοσίωση όλων στην Ιατρική Επιστήμη και πιστή τήρηση των Ιατρικών Οδηγιών.
3. Αποδοχή των όρων της Πολιτικής Προστασίας και Σεβασμός στα Περιοριστικά Μέτρα.
4. Το κυβερνητικό επιτελείο εξετέλεσε επιτυχώς το σχέδιο crisis management.

5. Ψηφιοποίηση, Αυτοματισμός, Δημιουργική εργασία από το σπίτι. Αυτοφροντίδα.

Τώρα που ο Θεός «ξέχασε» τον άνθρωπο, μπορεί ο ίδιος ο άνθρωπος να βρει τον εαυτό του; Ναι, μπορεί με την ανάκτηση της Αυτοκυριαρχίας του, όπως διδάσκει ο Επίκτητος, στο Εγχειρίδιον, αυτός ο σεμνός στωικός φιλόσοφος από την Νικόπολη της Πρεβέζης, εισηγητής με το έργο του, της Ψυχοθεραπείας.

Διότι, το χάος, η μη προβλεψιμότητα, η εκκεντρικότητα, ο ναρκισσισμός, ο πόνος, η οδύνη αλλά και η σιωπηρή ψυχοδιανοητική επεξεργασία είναι τα αναπόφευκτα συστατικά της εμπειρίας όλων μας. Στόχος μας, σε αυτή τη φάση-αυτών κυρίως που έχουν λόγο ευθύνης, να στηρίξουμε τους ανθρώπους να κατανοήσουν αυτά που συμβαίνουν και να ζήσουν ξανά την εμπειρία, τόσο του κακού όσο και του καλού. Ουδέν κακόν αμιγές καλού, συστήνω στους συνομιλητές μου και επανασυστήνομαι εξ υπαρχής.

Να επανασυστηθούμε στις σχέσεις μας.

Να συστηθούμε ξανά και να πούμε ποιός είναι ο καθένας και τι θέλει.

Να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του, να εξωθηθεί σε αυτή τη διαδικασία αρχικά και πάλι, στο σπίτι, τουλάχιστον στα βασικά και τα στοιχειώδη είτε με άρρητο, αλλά προτιμότερο με σαφή και δηλωμένο τρόπο.

Να προσέχουμε πως μιλάμε ο ένας στον άλλον, να προσέχουμε πως απευθυνόμαστε στους άλλους.

Να προσέξουμε την απόδοση ευθυνών στους άλλους, να σταματήσουμε να «προβάλουμε» τα αίτια των δυσκολιών μας στον άλλον.

Η εμπειρία ως προς την ψυχοκαταπόνηση του πληθυσμού είναι μέχρι στιγμής στα όρια του ανεκτού. Οι άνθρωποι αντέχουν με ψυχραιμία και στωικότητα. Λίγα παράπονα, Λίγες Φωνές, Ελάχιστα έως Αναμενόμενα τα περιστατικά Εντάσεων στην Οικογένεια, ή Ενδοοικογενειακής Βίας.

Ο κλονισμός της εμπιστοσύνης προς τον δημόσιο τρόπο της ζωής μας, ανοίγει χώρο στον ιδιωτικό βίο εντός της οικογένειας, που δείχνει ότι έχει «μυστικές κατακόμβες» και μεγάλη χωρητικότητα.

Αύριο, αφού επιβιώσουμε από το δεύτερο κύμα της Κορωναϊκής Πανδημίας μπορούμε να σκεφτούμε από την αρχή, πως θα εργαζόμαστε, πως θα καταναλώνουμε, πως θα αποταμιεύουμε, πως θα επικοινωνούμε αλλά και πως θα συνδεθούμε ως κοινωνικά όντα, πως θα διασκεδάσουμε, πως θα ζήσουμε τις παλιές και τις καινούργιες αγάπες;

Συνεχίζουμε να προχωράμε!

(Το εφιαλτικό σουτ του κορωνοϊού στο γάμα και η μνημειώδης ιατρική απόκρουση-Σκίτσο του Δημήτρη Χατζόπουλου στην Καθημερινή της Κυριακής 5/4/2000 σ.2.

Την φωτογραφία με την επικοινωνία στην πολυκατοικία έστειλε η εξαδέλφη Ντίνα Βαρδουνιώτη από το Τορόντο. Το Εγχειρίδιον του Επίκτητου είναι πάνω στο γραφείο μου πάντοτε εδώ και χρόνια).

Δευτέρα 6 Απριλίου 2020 Βράδυ με κρύο και παγωμένο αέρα και τα βουνά χιονισμένα. Ηπειρωτικό τοπίο στην Ήπειρο.

Η περιοριστικότητα συνεχίζεται και ο αυτό-περιορισμός κατ'οίκον φαίνεται όχι μόνο να αποδίδει-ως προς τις ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ στην ΕΛΛΑΔΑ-αλλά και ως προς την ΑΝΤΟΧΗ της κοινωνίας -από τα Εξάρχεια και τις Καταλήψεις μέχρι το μικρότερο χωριό κυρίως όμως με την Εξαιρετική Ομοιόσταση στις Οικογένειες και την Ικανότητα της Ελληνικής Οικογένειας (με όλες τις εκδοχές της, τυπική, πυρηνική, διευρυμένη, ζεύγους, μετά-οικογένεια) ΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ και να οργανώνεται στο παρόν με κλυδωνισμούς-αναπόφευκτους, αλλά και τελική -μέχρι στιγμής -λειτουργική ισορροπία.

Αρχίζει να με προβληματίζει η διαχείριση της αποκατάστασης μετά το Πάσχα, της κανονικότητας. Το «Δικαίωμα στην Τεμπελιά» κατ'οίκον, σε «πολυτελείς συνθήκες» αναγκαστικά, λόγω της Πανδημίας, φοβάμαι μήπως εξελιχθεί σε μια μόνιμη διαστρεβλωτική παλινδρόμηση της κοινωνίας σε με μορφή παραλυτικής κρατικοδίαιτης αδράνειας-«ψυχωτικής» καθήλωσης σε μια προοιτιπώδεια κατάσταση. Γι αυτό τον νουν μας στα παιδιά: Γιατί «τα σημερινά παιδιά μοιάζουν στον Τηλέμαχο. Ψάχνουν με το βλέμμα Αυτόν που θα επιστρέψει από τη θάλασσα, αναζητούν τον Νόμο που θα τους ανοίξει νέους ορίζοντες. Αναζητούν την λυτρωτική αλήθεια. Αναζητούν τον Πατέρα. Γιατί ο πατέρας, αν και δεν είναι ο κάτοχος του Νόμου, αν και δεν γνωρίζει το έσχατο νόημα της ζωής, καταδεικνύει ωστόσο με την σαρκωμένη μαρτυρία της υπαρξής του ότι είναι δυνατόν-ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΔΥΝΑΤΟΝ-να νοηματοδοτήσει αυτόν τον κόσμο...».

(Massimo Recalcati, Το σύμπλεγμα του Τηλέμαχου-Γονείς και Παιδιά μετά την δύση του πατέρα, Εκδ. Κέλευθος Αθήνα 2026 σ.15)

Επι των επάλξεων με ανοιξιάτικη εσωτερική αναβάθμιση, όπως την περιγράφει ο TS ELIOT, στα Τέσσερα Κουαρτέτα,

«...Η πίστη, η αγάπη, η ελπίδα βρίσκονται όλες στην αναμονή... για μας υπάρχει μόνο η προσπάθεια. Τ' άλλα δεν μας αφορούν»

Συνεχίζουμε!

Καλή εβδομάδα!

(Φωτογραφία των Ιωαννίνων από την πλευρά της Λίμνης Παμβώτιδος σήμερα με τον αέρα. Κάτω το διάγραμμα του Πνευμονολόγου Νίκου Τζανάκη με τις ορθές και αισιόδοξες προβλέψεις για την σταθεροποίηση της κατάστασης-Η καμπύλη είναι ήδη επίπεδη, αρχίζει να γέρνει, ο ανήφορος το πρωί γίνεται κατήφορος το βράδυ!)

Τρίτη 7 Απριλίου 2020. Βράδυ. Η Πανσέληνος μας «ρούφηξε» και αργήσαμε. Ηττηθήκαμε.

Παγκόσμια Ημέρα Υγείας εναντίον Πανδημίας σήμερα. Μια απίστευτη και ακατανόητη σύμπτωση ζούμε σήμερα να «γιορτάζουμε» με αυταρέσκεια την ημέρα Υγείας, την ημέρα που ταυτοχρόνως είμαστε «υποταγμένοι» παγκοσμίως στον τρόπο και τον θάνατο που μεταδίδει ο ακατανόητος κορωνοϊός, που ως Κρόνο-ϊός απειλεί να μας εξοντώσει.

Ευτυχώς ο Κορωνοϊός στην Ελλάδα,

δεν μας «ρούφηξε», αλλά μας αποδιοργάνωσε τόσο πολύ που μέχρι να επανέλθουμε στην κανονικότητα, θα διανυθεί μεγάλη απόσταση.

Πρέπει να πούμε: «ουκ ισχύει του θανάτου το κράτος» και να τηρήσουμε τα αυστηρά μέτρα ώστε να μείνει χαμηλά ο αριθμός των εισαγομένων στο Νοσοκομείο, των διασωληνομένων στις ΜΕΘ, και των θανόντων.

Υγεία είναι η πλήρης σωματική, διανοητική, ψυχική και κοινωνική ευεξία.

Οι στόχοι είναι η προαγωγή της υγείας μας, η πρόληψη των νόσων, η αντιμετώπιση των ασθενειών, η θεραπεία των λοιμώξεων και των επιδημιών-πανδημιών, η ίασις των ψυχικών παθήσεων και η αποκατάσταση των αναπηριών.

Σήμερα, Ζούμε ΜΙΑ ΗΤΤΑ, ως παγκόσμια επιστημονική Ιατρική κοινότητα, ως γιατροί και ως πολίτες, ως επιστήμονες και ως άνθρωποι.

Αυτή η ΗΤΤΑ πρέπει να σημάνει ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ σε όλους μας και ιδιαιτέρως στους γιατρούς καθώς θα πρέπει να υιοθετήσουμε μια επιστημονική προσέγγιση στην ζωή μας, για την υγεία, για την αρρώστια, για την αναπηρία, για το κοινωνικό στίγμα.

Μετά τις δύο αρχές της Ιατρικής, το Ωφέλειον ή μη Βλάπτειν (του Ιπποκράτη) το evidence based Medicine (του Ορθολογισμού) πρέπει επιτακτικά να αποκτήσει ουσιαστικό νόημα και να γίνει πράξη η κοινότοπη ευχή που επιστρέφει με όρους άγριας διεκδίκησης, αλλά με βαθύ και ανθρώπινο κοινοτικό νόημα: «εις υγείαν»

Τετάρτη 8 Απριλίου 2020. Τέσσερις εβδομάδες με κλειστά σχολεία, συνεχιζόμενη καραντίνα με lockdown και κατ'οίκον περιορισμόν. Κοινωνία και Επιτήρηση, Πειθαρχία και Τιμωρία με τις λέξεις του Μισέλ Φουκώ, που αναμφίβολα η ευρωπαϊκή (αλλά όχι η αμερικανική) ερμηνεία της σκέψης του, αποδόμησε στερεότυπα για την γνώση, την ιατρική, την εξουσία, την γλώσσα και το νόημα του πολιτισμού σήμερα!

Νομίζω ότι επειδή χαρακτήρισα την παρούσα φάση της πανδημίας ως μια Εμβληματική Ήττα της Ιατρικής (αλλά και της σοβαρότητας) θεωρώ ότι η ελάχιστη επιμένουσα παλαιά γνώση στην ιατρική διαχείριση των επιδημιών να επικρατήσει ξανά και να ξεφύγουμε σιγά σιγά από τον μεσαιωνικό τρόπο αυτοεγκλεισμού και περιοριστικότητας-που είναι σωστός και αποτελεσματικός αλλά ταυτοχρόνως είναι αντιεπιστημονικός και ειρωνεύεται σαρκαστικά την «προοδευτική πρόοδο» του πολιτισμού μας!!!

Νομίζω ότι ήλθε η ώρα της περισσότερο Επιστημονικής Διαχείρισης της Επιδημίας στην Ελλάδα σε επίπεδο Δημόσιας Υγείας με ενεργειες σε επίπεδο Κοινοτικό και ατομικό.

1. Διενέργεια διαγνωστικών τεστ για τον εντοπισμό των ασυμπτωματικών φορέων η των πασχόντων ηπίως στην κοινότητα έτσι ώστε να γίνει ιχνηλάτηση της προέλευσης του ιού και των ανθρώπων που μολύνθηκαν από τον φορέα. Έτσι θα περιχαρακωθεί η εξάπλωση της νόσου στον κόσμο και θα ανακουφιστούν πολλοί άνθρωποι μένοντες ελεύθεροι να εργαστούν και να ζήσουν κανονικά!

2. Διενέργεια μιας επιδημιολογικής έρευνας σε αντιπροσωπευτικό δείγμα του πληθυσμού που χρειάζεται μικρό αριθμό ίσως 5000 άτομα και απαιτεί χρόνο μιας εβδομάδος και έχει κόστος 50.000 ευρώ αλλά παρέχει στοιχεία αξιόπιστα για την εξέλιξη της νόσου στην κοινότητα μετρώντας την συχνότητα της(παλαιά και νέα κρούσματα) ώστε να σχεδιαστεί σωστά η Πολιτική Προστασία. Έτσι οι επιχειρήσεις και τα καταστήματα μπορούν να ανοίξουν σύντομα και η ζωή να ξαναρχίσει στην Ελλάδα με σοβαρότητα.

3. Πρόληψη της ποιότητας ζωής και πρόληψη των συμπεριφορών ανομίας. Μέχρι στιγμής η κατάσταση συμπεριφορικά είναι υπό έλεγχο. Ήδη όμως αρχίζει να σιγοβράζει το συναίσθημα της δυσφορίας και πρέπει όσο βελτιώνεται ο καιρός και το «γλυκύ έαρ» επελαύνει, να ληφθεί υπόψη μια αναδύομενη και επικείμενη ένταση σε κάποιο επίπεδο είτε ως internalized είτε ως externalised φαινόμενα ή και τα δύο. Χρειάζεται διαπραγμάτευση και εκ των άνω αδιαμεσολάβητη συζήτηση με τους ανθρώπους. Οι Έλληνες δεν πείθονται από τηλεφωνικές γραμμές υποστήριξης αλλά θέλουν απευθείας συνομιλία-διαβεβαίωση-διάγγελμα και δέσμευση από τον Πρωθυπουργό της χώρας !

Η Επιστήμη απαιτεί καθαρές λύσεις !

Συνεχίζουμε!

(Το φως της χθεςινής Πανσελήνου ευοδώνει και προαγάγει τον βηματισμό μας...)

Πέμπτη 9 Απριλίου 2020. Προσπαθούμε να επιβιώσουμε. Προσπαθούμε να αντέξουμε. Προσπαθούμε να εμβαπτιστούμε αξιακά. Διευρύνουμε το λογισμικό για κατανόηση. Ανυπομονούμε για το ανέλπιστο.

Δυσπιστούμε στον αυταρχικό ρομαντισμό. Αντιστεκόμαστε στον εργαλειακό οικονομισμό. Απεχθανόμαστε τον στατιστικό διαλογισμό. Προσευχόμαστε στον άπειρο Θεό της Δικαιοσύνης και της Αλήθειας.

Αποκρούουμε την δυστοκία του τεχνολοκληρωτισμού.

Ο άνθρωπος βρίσκεται μπροστά σε ένα ΝΕΟ πρόταγμα αυτογνωσίας: Επειδή έχει καταλάβει -πάρα πολύ καλά και απολύτως -ότι ο καλός Θεός δεν παίζει ζάρια, οφείλει να αναλάβει το πηδάλιο των εξελίξεων, ο άνθρωπος-όχι οι ιδεολογίες,όχι η τεχνολογία,όχι ο αυτόματος πιλότος της τεχνικής νοημοσύνης- ο άνθρωπος να αναλάβει την ευθύνη της ζωής του, ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ-και όχι ο υπεράνθρωπος, να αναλάβει την παγκόσμια ευθύνη για μια λογική ζωή, εαυτών και αλλήλων!

«Για να μην τελειώσει ο κόσμος με ένα λυγμό».

Όχι να μην τελειώσει!

Όχι να μην τελειώσει ο κόσμος!

Να ξαναρχίσει.

Συνεχίζουμε. Αναδιαμόρφωση.

(Τα γενέθλια της κόρης μου Αφροδίτης γιορτάζω και της εύχομαι επειδή είναι δυνατή να ταράξει τον κόσμο!)

Παρασκευή 10 Απριλίου 2020. Η εβδομάδα κύλησε με δυσκολία και εκπλήξεις,κούραση και ευχαρίστηση.

Η πανδημία είναι καθοδόν συνεχίζει να πολιορκεί.

Ο αριθμός των θανάτων παγκοσμίως είναι μικρότερος των < 100.000.(Νεκροί:97.236)

Ο αριθμός των θανάτων στην Ελλάδα είναι μικρότερος των <100.(Νεκροί:90)

Ευτυχώς στην Ελλάδα,λίγοι νοσηλεύόμενοι,λίγοι νέοι ασθενείς.

Η υγιεινή των χεριών και η κοινωνική αποστασιοποίηση είναι τα κύρια μέτρα πρόληψης από την επέλαση του κορωνοϊού(Τσιόδρας 10-4-2020).

Η κοινωνική και οικονομική ζωή δοκιμάζεται σκληρά-είμαστε στα όρια της εξάντλησης(Ανεπεξέργαστα στοιχεία).

Η Ιατρική και η Ψυχιατρική μεταλλάσσεται σε μια περίεργη τελετουργία αγχώδους αποφυγής των ασθενών με βιασύνη και αμηχανία. Η κλινική εξέταση γίνεται κοπιώδης και επισφαλής εργασία τόσο ως προς την πληρότητα της όσο και ως προς την μη επικινδυνότητα της(φόβος μετάδοσης του ιού,φόβος ιατρικού λάθους ή αμέλειας).

Η ενδοοικογενειακή κατάσταση οριακά λειτουργεί προσαρμοστικά.

Ελπίζουμε,δίνουμε οδηγίες για ανοχή,ανεκτικότητα,ευγένεια(Προσωπική μαρτυρία).

Η Τηλεψυχιατρική και η Τηλεψυχοθεραπεία είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση για κλινικούς και ψυχοθεραπευτές που πίστευαν και κινούνταν θεραπευτικά με την δυναμική της ζωντανής θεραπευτικής σχέσης γιατρού-ασθενούς, θεράποντος-θεραπευόμενου. Το αποτέλεσμα μέχρι στιγμής είναι μια απίστευτη εξάντληση του θεραπευτή. Μια ψυχοθεραπευτική συνεδρία μέσω Διαδικτύου είναι ως προς την ψυχική καταπόνηση του θεραπευτή ισοδύναμη με τρεις κλασικές ζωντανές συνεδρίες(Εμπειρική διαπίστωση μετά από συζητήσεις με συναδέλφους)

Νέα δεδομένα που απαιτούν κινητοποίηση δυνάμεων και σιδερένια νεύρα μπροστά σε εντελώς καινούργια δεδομένα.

Πόσο ακόμα! Να «λειτουργείς» δίχως σώμα!!!

Η ελπίδα και η ευχαρίστηση της εβδομάδας : Οι θερμές ευχές για τα γενέθλια της Αφροδίτης.

Ευχαριστήρια Μέγιστα και Ειλικρινή καταθέτω!

Συνεχίζουμε.

Σάββατο 11 Απριλίου 2020. Η γιορτή της Αναστάσεως του Λαζάρου και η αρχή της εβδομάδας των θαυμάτων! Τα σύμβολα αναλαμβάνουν περισσότερη ευθύνη για την ζωή μας, πάντοτε αυτή την εποχή, ημείς όμως βουλόμεθα. Η Ορθοδοξία φέτος πενθεί τους ανθρώπους που χάθηκαν από την πανδημία, στέκεται όμως προστατευτικά κοντά στους ανθρώπους πειθαρχώντας στα μέτρα ανάσχεσης του ιού στην Ελληνική κοινωνία. Η θριαμβευτική ανωσις του Πάσχα, αρχίζει με σκληρότητα και αυστηρότητα : «Όλοι στα γκολ ποστ. Όλοι στα γκολ πόστ. Γιατί σε λίγο θα αρχίσουν να πέφτουν τα τέρματα βροχή»(Νίκος Εγγονόπουλος). Δεν θα γιορταστεί το Πάσχα. Τέλος. Ούτε θρησκευτικές τελετές, ούτε δώδεκα Ευαγγέλια, ούτε Επιτάφιος, ούτε Ανάσταση. Τέλος. Σιγή και περιοριστικότητα. Κοινωνική απομόνωση και Μένουμε σπίτι. Πλένουμε τα χέρια μας και τώρα πια... και τις αμαρτίες μας! Νίγον ανομήματα μη μόνως... χείρας. Εσωτερική ζωή στο σπίτι. Φαίνεται εύκολο, άλλοτε όχι, άλλοτε ναι. Αρχισα, λόγω του κινδύνου επαγγελματικής εξουθένωσης που κινδυνεύουν όλοι οι γιατροί και οι νοσηλευτές, να ρωτάω συναδέλφους, γενικώς, για την πορεία των πραγμάτων στην ιατρική της πρώτης και της κοινοτικής γραμμής, της κατάστασης των οικογενειών, για την κατάσταση των ανδρών, των γυναικών και των παιδιών στο σπίτι, σε πρωτοφανείς συνθήκες. Βρήκα έναν λαλίστατο συνάδελφο από μια γειτονική πόλη και με ενημέρωσε : «Εσύ δεν γράφεις τα αρνητικά, μου λέει, εσύ τα ωραιοποιείς τα πράγματα! Άκου να δεις τι γίνεται στην πόλη μου και γράψτε τα αφού είσαι καλός σε αυτά....»

ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ -4 πράξεις:

1. «Ο Μάρκος είναι 22 χρόνων, τράβηξε πολλά μέχρι να βρει τον δρόμο του, τρόπος του λέγειν, στις σπουδές βρήκε μια σχολή να ακουμπήσει από τύχη λόγω αναβάθμισης των ξεχασμένων ΤΕΙ. Με τον πατέρα του είχε δυσκολίες από μικρός. Στις 27 Μαρτίου την Παρασκευή το μεσημέρι σηκώθηκε γύρω στις τρεις, είχε ξενυχτήσει με τους φίλους του. Ο πατέρας του φοροτεχνικός με ιδιόκτητο λογιστικό και απαιτητικό γραφείο, μόλις είχε επιστρέψει, ήταν στο καθιστικό για το μεσημεριανό φαγητό. Η μητέρα

, καταπονημένη, διοικητική υπάλληλος στο νοσοκομείο, ήταν στην αυλή, φρόντιζε το κατοικίδιο. Ο Μάρκος γυμνός από την μέση και πάνω με το σορτσάκι, ξενυχτισμένος ήθελε να πίνει καφέ. Θα κρυώσεις, ντύσου είπε ο πατέρας, παράτα με είτε χαμηλόφωνα και αδιάφορα ο Μάρκος, με craving για καφέ. Σοβαρέψου, και ντύσου κυκλοφορούν ιοί, ο κορωνοϊός, γυρνάς χωρίς μέτρα μέρα νύχτα, είπε στοργικά αλλά μεγαλοφώνως ο πατήρ. Είπα σταμάτα αυτό το τροπάριο... λέει ο υιός, δεν υπάρχει ιός αυτά είναι βλακείες για να μας μαντρώσουν, ού ού ού άρχισε να διακωμωδεί τις παραινέσεις του πατρός, ο Μάρκος. Σκάσε επιτέλους να ουρλιάξεις και ντύσου, λέει, κάθιδρος, θυμωμένος και κατακόκκινος ο πληγωμένος πατήρ. Ο Μάρκος γυρνάει, απότομα και παρασέρνει με τον αγκώνα τον πατέρα του, τον ρίχνει κάτω στο πάτωμα, ο γοφός μου, το γόνατο, ο μηνίσκος, η μέση μου φωνάζει, πως θα καθίσω στο γραφείο..... ευτυχώς δεν χτύπησε. Στο διπλανό γραφείο ήταν ο Γαβριήλ, μεγαλύτερος γιός, πιο επιμελής ως φοιτητής και ως νέος, άκουσε την φασαρία, ανησύχησε, διέκοψε, βγαίνει, τρέχει και προσπαθεί να ακινητοποιήσει τον έξαλλο Μάρκο, δέχεται επίθεση, αντιδρά γροθιές στο πρόσωπο, φωνές, άσε κάτω τον πατέρα ρε, άρρωστε, ο Μάρκος ευέλικτος φεύγει προς την έξοδο, γαμώ τον κορωνοϊό σας φωνάζει, η μάνα του μπαίνει εκείνη την στιγμή, δεν μπορεί να τον σταματήσει, φεύγει προς το πάρκινγκ να μείνει στο αμάξι».

2. «Η Ελευθερία, στην μια το πρωί της Πρωταπριλιάς έφυγε από το σπίτι, χωρίς να την καταλάβει κανείς, κοιμόταν χρόνια στο σαλόνι δεν είχε καλές σχέσεις με τον Κυριάκο τον άντρα της που έπινε πολύ και κάπνιζε, τη χτυπούσε και την έβριζε συχνά. Άφησε και σημείωμα που έγραφε -φεύγω να σας απαλλάξω από την παρουσία

μου, βαρέθηκα δεν μπορώ άλλο. Το βρήκε η κόρη της, φώναξε την αστυνομία, πήραν το γιατρό της, έπασχε από μελαγχολία, ήταν χρόνια αδικημένη, παρότι είχε τρία παιδιά, ήταν 56 ετών, είχε και ένα εγγόνι από την χωρισμένη κόρη, το μεγάλωσε αυτή, έμεναν όλοι μαζί, δεν είχε δείξει κάτι το βράδυ, είπε η Βάνια η κόρη της, αν και μιλούσαν μέχρι αργά, οι δυο τους. Η Βάνια έπασχε από ψυχοσωματικά, ο μεγάλος της γιός είχε φύγει για δουλειά στην Κύπρο, είχε μια κόρη, χωρισμένος κι αυτός, η μικρή Ελευθερία αγαπούσε πολύ τη γιαγιά της. Ο μικρότερος γιός της σπούδασε οικονομικά, τέλειωσε το στρατό, αγχώδης και αυτός έπεσαν τα μαλλιά του νωρίς. Το εγγόνι, είναι λίγο ζόρικο όλο φωνάζει, αθλείται συνεχώς, δεν πάει καλά στην Τρίτη Λυκείου, αγαπάει πολύ την γιαγιά του, την προστατεύει. Το βράδυ άκουγαν ειδήσεις για τον κορωνοϊό, η Ελευθερία ήταν απόμακρη, ο Κυριάκος είχε γυρίσει μεθυσμένος φώναζε έβριζε τους Κινέζους... Την Ελευθερία ευτυχώς, την βρήκαν την άλλη μέρα σε ένα εικονοστάσι λίγο πιο έξω από τα τελευταία σπίτια της πόλης, έβρεχε πολύ εκείνο το βράδυ ευτυχώς γι αυτή, ήταν ζωντανή, καταπονημένη, απαισιόδοξη εξακολουθητικά».

3. «Η Ηλεκτρα γύρισε στο πατρικό της πριν λίγους μήνες, είχε καθυστερήσει αρκετά τις σπουδές της, έπασχε από μια διαταραχή αναβλητικότητας, διαβασμένη, γεματούλα, μοναχική, μοναχοκόρη με κοντό οξυζεν μαλλί, συνετή κοπέλλα, είχε πάντοτε κόντρες με τους γονείς, για εκείνο το ρημάδι το διδακτορικό που δεν έλεγε να τελειώσει. Η μητέρα της την στήριζε, ο πατέρας νευρικός με όλους -ούτε έναν άντρα δεν μπόρεσες να βρεις, της έλεγε συνέχεια, ενώ προσπαθούσε να συντονίσει το λαπτοπ του για τα μαθήματα εξ αποστάσεως- καθηγητές στη μέση εκπαίδευση και οι δύο γονείς. Την Πέμπτη στις 26 Μαρτίου, η ένταση του είχε κορυφωθεί : Αυτός ο κορωνοϊός μας αποτελείωσε, δεν μας έφταναν τα δικαιώματα των γυναικών, φώναζε, ο πατήρ, οι γονείς σου σε διέλυσαν, αντιτείνει η φιλόλογος σύζυγος, σκάσε εσύ που λες τέτοια και δίνεις αέρα στην κόρη μας, λέει ο πατέρας και συμπληρώνει, Φεύγω να πάω μια βόλτα , γιατί θα σκάσω εδώ μέσα, ευτυχώς το μάθημα ήταν αργότερα, ετοιμάζεται ανοίγει την πόρτα, καλεί το ασανσέρ περιμένει να κατέβει ο γείτονας -γαμω τα μέτρα κοινωνικής απομόνωσης, λέει, διαπιστώνει ότι δεν πήρε την ταυτότητα του και το χαρτί κυκλοφορίας, γυρνάει πίσω εκνευρισμένος, -ξέχασε την ταυτότητα ο άσχετος- λέει η Ηλεκτρα γελώντας, ο άντρας έξαλλος αλλάζει πορεία, εγκαταλείπει την έξοδο, στρέφεται βουστροφηδόν προς την 30 χρονη κόρη του Ηλεκτρα και -ποιον τόλμησες να βρίσεις- 13 χτυπήματα μέτρησε στο πρόσωπο και στο σώμα της.... Σύνεση και αυτοσυγκράτηση πρότειναν οι σύμβουλοι στη γραμμή στήριξης που κάλεσε η μητέρα».

4. «Ο Φραγκίσκος είχε καφεκοπτείο στο κέντρο, έμεινε ανοιχτός, επειδή είχε delivery. Σώγαμπρος στην πόλη της γυναίκας του, είχαν μόνιμες συγκρούσεις για το παραμικρό, από τα μεγάλα, τα οικονομικά, τα παιδιά, τους συγγενείς, τα κιλά τους. Ο Φραγκίσκος ήταν ψυχαναγκαστικός, έγινα, έλεγε, Ήσουν πάντοτε, του έλεγε η γυναίκα του, αγωνιούσε για την επάρκεια detoll για να καθαρίσει το καφεκοπτείο του, είδε δυο συσκευασίες στην κουζίνα ετοιμαζόταν να τις πάρει μαζί του, γύρω στις 8.30 το πρωί που θα έφευγε, η Παναγιώτα όμως που είχε ξυπνήσει παραδόξως νωρίτερα εκείνη την ημέρα -που τα πας αυτά, του λέει με αυταρχικό ύφος,- στο μαγαζί, συγγνώμη, ψέλλισε ο δύστυχος- ήταν ψαρωτική η Παναγιώτα,- το μυαλό σου στον εαυτό σου, στο μαγαζί, και στον κόσμο, εμάς δεν μας σκέφτεσαι, εμείς δεν υπάρχουμε.... Ε, όχι, εγώ έχω κάνει τόσες θυσίες για σένα και την οικογένεια...λέει ο Φραγκίσκος. Ντροπή σου αχάριστε, ντροπή σου εξυπνάκια, εαυτούλη, μόνο την πάρτη σου κοιτάς..... οι φωνές είχαν καλύψει όλο το σπίτι και προφανώς όλοι οι γύρω τους,

άκουγαν ξανά να μαλώνουν για πολλοστή φορά. Για το Detol ρε γαμωτο, έλεγε ο Φραγκίσκος καθοδόν, ούτε για το detoll δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε....».

Είπα στον συνάδελφο, ότι θα τα δημοσιεύσω, όπως είναι. Κουράστηκα στην απομαγνητοφώνηση,φτάσαν οι μικρές ώρες.Τον ευχαρίστησα δεόντως.Πρότεινα εποπτεία στον ίδιο και υποσχέθηκα τακτικές συνομιλίες.Η ανομία στην οικογένεια είναι ένα πρόβλημα εν όψει του Πάσχα, εν όψει της έντασης που φέρνει το ανεκπλήρωτο, φέτος,η στέρηση, ο περιορισμός, η γιορτή που δεν θα γίνει, η έξοδος που θα αποτραπεί,η ΠΑΝΔΗΜΙΑ.

Προτείνω ΠΡΟΣΟΧΗ,Μετριοπάθεια, Ευγένεια.Αντοχή.Η οικογένεια οφείλει να επινοήσει λύσεις και να λειτουργήσει.

(Στη φωτογραφία η νοσηλεύτρια μετά από 6ήμερη εργασία. Εκεί πρέπει να έχουμε τον νου μας.

Η Ανάσταση του Λαζαρου,από την Μονή Φιλανθρωπινών, Νήσος Ιωαννίνων 15ος αιών. Εκεί ας στραφούμε για λίγο.

Το λουλούδι από τις αναρτήσεις του Π. Κακκαβά-φύση,εκεί θα είμαστε όλοι σε ένα μήνα...).

Κυριακή των Βαίων 12 Απριλίου 2020.

Πανδημία στην κοινότητα σε εξέλιξη, τον Κορωνοϊό covid-19 με άγνωστη ταυτότητα να κινείται απειλητικά στην ζωή μας, ώστε να έχει καταφέρει να την αποδιοργανώσει αρκετά.

Η ζωή αντέχει,η κοινωνία αντέχει,η οικονομία υποφέρει,η οικογένεια δοκιμάζεται.

Πανδημία στην οικογενειακή ένταση με εξάρσεις αιτημάτων διαφωνιών δυσκολιών και δυσπροσαρμοστίας.

Ανακαλώ βιβλία, έργα τέχνης, συνομιλίες, επιθυμίες και προσδοκίες για να κρατήσω την απόσταση από το ρήγμα που μας απειλεί:remind the gap.

Ελπίδα!

(Βαιφόρος: Μόνη Φιλανθρωπινών στη Νήσο Ιωαννίνων,Παντάνασσα στον Μυστρά και από την Τζίνα Μάσχα-Το Φως των Βαίων).

Ες αύριον τα σπουδαία,τα επιστημονικά !

Ωστόσο τον μίτο της Αριάδνης οφείλει να αναλάβει ο καθένας μας για να παραμερίσει η να εξημερώσει οριστικά τον Μινώταυρο από το κέντρο της υπαρξής του!

Μεγάλη Δευτέρα ! 13 Απριλίου 2020.

Η κοινωνία με πλοηγό την ηρεμία, την ψυχραιμία και την ενσυναίσθηση, και διαχειριστές την Επιστημονική Ομάδα, την Πολιτική Προστασία και τον Πρωθυπουργό, στην πρώτη γραμμή, κινείται και οργανώνεται.

Εάν κερδίσουμε την μάχη εναντίον της πανδημίας και είμαστε μαζί, θα απογειωθούμε, ακόμη και εάν τύχει κάτι άσχημο η παρατεταμένο. Ευχόμαστε να μην ευνοηθούν ξανά μόνο οι τυχεροί. Ελπίζουμε να υποστηριχθεί η κοινωνία των παραγωγικών ανθρώπων. Να μην επιτραπεί, μέσω της πολιτικής, να αδικηθεί ξανά, η «εφηβεία» της δημιουργίας, αυτής της κοινωνίας που άρχίζει να αποκτά αυτοπεποίθηση. Θα πρέπει να γίνουν παρεμβάσεις, που να σχεδιάζουν και να περιγράφουν λύσεις ακόμη και για τους πλέον δύσπιστους ή τους πλέον αδρανείς. Η Πανδημία είναι υπό έλεγχο μέχρι στιγμής στην Ελλάδα. Κοινωνία, Κυβέρνηση, Επιστήμη για πρώτη φορά, μετά από πολύ καιρό, μαζί, στην Ελλάδα, που παίζει με το σπουδαίο!

Η ευθύνη και η ελευθερία είναι μια υπόθεση σύνδεσης και επικοινωνίας που ερείδεται στην ολότητα του ανθρώπου, που εξαρτάται από τα γονίδιά του, από τις πρώτες αναπτυξιακές διαδικασίες (μέχρι το 5ο έτος) και από τα γεγονότα ζωής!

Ο άνθρωπος παρουσιάστηκε ως απίστευτα και εξαιρετικά θωρακισμένος ως υποκειμενικότητα στον μετανεωτερικό κόσμο! Αυτό το γεγονός ήταν και είναι η ελευθερία του, αυτή είναι όμως και η Αχίλλειος πτέρνα του, - λυδία λίθος, η επέλαση του κορωνοϊού !

Είμαστε καταδικασμένοι να είμαστε μαζί όπως στον αρχέγονο αναφορικό κόσμο των ιδεών του Πλατωνικού κόσμου που αντιστέκεται και μας θυμίζει το κοίταγμα σε αυτές τις μείζονες πραγματικότητες και όχι στο ελάχιστο ναρκισσιστικό υπόλοιπο των καταρρεύσεων του ανθρώπου !

Είμαστε υπάρξεις στις κατοπτρικές νευρωνικές αναπαραστάσεις και στον Οιδιποδειακό κόσμο των συμβόλων, της ασφάλειας, της επιθυμίας και της κοινωνικής αισιοδοξίας!

Είμαστε καταδικασμένοι να συνυπάρχουμε :

«Και ψυχή εί μέλλει γνώσεσθαι αυτήν, εις ψυχήν αυτή βλέπτεον» γράφει ο Μέγας και Πρώτος, Πλάτων, στον Τίμαιο.

Είμαστε συνδεδεμένοι με ή μέσα από τα γονίδιά μας.

Είμαστε συνδεδεμένοι μέσω του Οιδιποδείου -αυτού του συγκλονιστικού συμβάντος που θα χρειαστούν έτη φωτός για να κατανοηθεί από την ανθρωπότητα !

Είμαστε συνδεδεμένοι μέσω της γλώσσας -Απόστολος Παύλος και Ludwing Wittgenstein-δείχνουν τα όρια της νόησης και της σύνδεσης ανθρώπων, νοημάτων και κόσμου μέσω της γλώσσας!

Είμαστε συνδεδεμένοι με τον έρωτα αυτή την παγκόσμια συνθήκη «που κόβει τον χρόνο μονοκόματα στα δυο και τον αποσβολώνει»

αυτό που κάνει τον ήλιο, τα βότσαλα, την Παναγία, τα πουλιά και τα εφηβικά κορμιά να δείχνουν την μάχη εναντίον του θανάτου!

Είμαστε συνδεδεμένοι με τα βαρύτερα αξιακά προτάγματα της θνητότητας και πέραν αυτής !

Είμαστε συνδεδεμένοι με τον κίνδυνο της απώλειας και της κατάρρευσης - ένας ιός μας συνδέει για να συνυπάρξουμε - ένας ανύπαρκτος μικροοργανισμός μας απειλεί να μας εξαφανίσει !

Είμαστε - εάν είμαστε -όσο είμαστε - και τι σημαίνει να είμαστε, συνυπεύθυνοι για την ζωή, την κοινωνία, την δράση, την πνευματικότητα ,την ανάπτυξη, τον έρωτα την απόλαυση !

Είμαστε, ως ανθρώπινη απόλαυση εντος της συναπόλαυσης του ανθρώπινου ανθρώπου !

Είμαστε !

Καλή Μεγάλη Εβδομάδα των Παθών και της Αλήθειας!

Η λύτρωση από την πρόσκαιρη πανδημία ανατέλλει, αλλά η άλλη ... μένει και επιμένει!

Δεύτερη ζωή έχειη δεν έχει!

Η ζωή συνεχίζεται και η καμπύλη της πανδημίας τραβάει την κατηφορα! Λύγισαν οι καμπύλες και γέρνουν. Το σκίτσο του Δημήτρη Χατζόπουλου δείχνει τον αγώνα της νοσοκομειακής Ιατρικής εναντίον του παραλογισμού του ιού!

Το ιστόγραμμα και η Στατιστική επεξεργασία του εξαιρετικού επιστήμονα ιατρού Νίκου Τζανάκη δείχνει την πτωτική πορεία (η μπλε γραμμή)της πανδημίας στη χώρα μας!

Λίγο ακόμα,να δούμε τις αμυγδαλιές να ανθίζουν...!

Μεγάλη Τρίτη 14 Απριλίου 2020. Η αντιμετώπιση της πανδημίας ελέγχεται απολύτως και στηρίζεται στο κοινοτικό επίπεδο,στην προστασία του πληθυσμού -την περιοριστικότητα και την κοινωνική απομάκρυνση, τον αυτοεγκλεισμό και την τηλεργασία,την αποφυγή ενδοοικογενειακών συγκρούσεων και την άσκηση στην νοερά προσευχή. Εν τω μεταξύ ζούμε την εβδομάδα των παθών, αναμένουμε την έξοδο σε μια συνάντηση με τον συνάνθρωπο, μια αλληλοπεριχώρηση με τον Άλλο, την αγκαλιά της γυναίκας με τον άντρα! Περιμένουμε πράγματι το Πάσχα! Σήμερα στην υμνογραφία γιορτάζουμε τη συνάντηση της Κασσιανής με τον Ιησού, μια Οιδιποδειακη σύνδεση και ανάσταση της γυναίκας προς την ανθρωποποίηση-εντός της διάφυλης σχέσης. Η συγκλονιστική συνάντηση, που συνδέει το σώμα του Ιησού με το σώμα της γυναίκας παρέχει την υπόσχεση της Ανάστασης της διάφυλης σχέσης που σήμερα δοκιμάζεται. Αυτή η Υπόσχεση ανοίγει ορίζοντες στον κόσμο, κερδίζει τον κόσμο,μετατρέπει σε κόσμο,αυτό που δεν είναι ακόμη κόσμος. Αυτό είναι το χριστιανικό ανάλογο της σημερινής αναπαράστασης που κορυφώνεται στο θείο δράμα: πρέπει να πεθάνεις μέσα στη θανάσιμη απόλαυση,πρέπει να πεθάνεις μέσα στην χωρίς ελπίδα απόλαυση της ενόρμησης του θανάτου, για να μπορέσεις να αναγεννηθείς, να αναδυθείς σε μια νέα ζωή, στη ζωή της επιθυμίας και της Άλλης απόλαυσης. Παραδίδεις την ζωή σου στην έρημο,προκειμένου η ζωή να ανακτηθεί ως ανθρώπινη. Και σε αυτή την περίπτωση επίσης δεν πρόκειται για μια κίνηση ιδιοποίησης αλλά για μια μετάβαση όπου μέσω αυτής της «εξόδου» από την θανάσιμη απόλαυση, το υποκείμενο πορεύεται προς την ανεπιφύλακτη έκθεση στη δύναμη της επιθυμίας του Άλλου. Η «εν πολλές αμαρτίες περιπεσούσα» Κασσιανή «εξαγνίζεται»,απαρτιώνεται σε πρόσωπο και «ερωτικοποιείται» αντικειμενότερα. Συνεκδοχικά σχολιάζοντας την σύγχρονη σχέση, το αίτημα της γυναικείας αγάπης τρέφεται με λόγια, γράμματα, ποίηση,απουσία και κάνει ανίκανο το φαλλό ως όργανο απόλαυσης,γιατί αυτός δεν θα μπορέσει ποτέ να της προσφέρει το σημάδι της αγάπης. Ουκ ισχύει του θανάτου το Κράτος.

Μεγάλη Τετάρτη 15 Απριλίου 2020. Μετά από 6 εβδομάδες περιοριστικών μέτρων η Πανδημία απο τον Κορωνοϊό στην Ελλάδα εξελίσσεται σχετικά με ήπιους ρυθμούς, γεγονός που αποτυπώνεται απο τους μικρούς αριθμούς πασχόντων, νοσηλευομένων, διασωληνωμένων, θανόντων.

Απομένουν ερωτήματα αναπάντητα για την πραγματική επικράτηση του ιού στον γενικό πληθυσμό, το ποσοστό ανοσίας, την ανάγκη προληπτικών μέτρων, την αποτελεσματικότητα των φαρμάκων, την καταγραφή των παραγόντων κινδύνου.

Ζούμε την κρίση της πανδημίας και τις επιπτώσεις της ως επιδημίας στην Ελλάδα:

Η ψυχολογική καταπόνηση είναι μεγάλη

Η Οικονομική επιβάρυνση είναι μεγάλη

Η Αλλαγή ρυθμού ζωής είναι πρωτόγνωρη και μεγάλη.

Η Νοσοκομειακή Ιατρική στην Ελλάδα νίκησε χάρις στο υψηλό επίπεδο (κατάρτιση και ήθος) των Ιατρών, των Νοσηλευτών και χάρις στην κατάκτηση Υποδομών.

Η Κοινωνία ως ανθρώπινο σύνολο ατόμων με πραγματικές και συμβολικές συνδέσεις, ενωμένη και αλληλέγγυα όσο ποτέ, νίκησε τον πραγματικό τρόμο της επέλασης του ιού και αντέχει.

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και τα Κοινωνικά Δίκτυα μας κράτησαν κοντά και μας επανασύστησαν καλύτερα, η ανθρωπινότητα νίκησε.

Τα ερωτήματα της αιτιολογίας της Πανδημίας έχουν αρχίσει να

διαφαινόνται, οπωσδήποτε η παγκόσμια συνεννόηση θα αναβαθμιστεί, η σχέση των πολιτών με την οικονομία θα αλλάξει, η στάση όλων απέναντι στο ζωικό βασίλειο, τα ζώα και την διατροφική αλυσίδα οφείλει να αλλάξει, ο άνθρωπος οφείλει να σταθεί για μια στιγμή - μια ανάσα πριν την Ανάσταση του Θεανθρώπου, ενώπιον του προσωπικού του Νιπτήρος, μπροστά στα διλήμματα της ευθύνης του:

"Έτσι σοφός που έγινες θα τό 'χεις καταλάβει

ποιά είναι η θέση των θεών και ποιά 'ναι των ανθρώπων.

Ίσως εμείς τους πλάσαμε με δάκρυα και χόμα

γι αυτό και μας ποτίζουνε τόση χολή και όξος

μα δεν θα ήταν φρόνιμο να ζήσουμε χωρίς τους.

Οταν πεθαίνουν οι θεοί πεθαίνουνε εντός μας

και δηλητηριάζεται το ίδιο μας το αίμα.

Οταν αδειάζει ο ουρανός, αδειάζει ο κόσμος όλος,

οι θάλασσες και οι πηγές και του ματιού το δάκρυ

κι αυτό το φώς το εφτάψυχο όλο και λιγοστεύει....

Όσο σοφός κι αν έγινες δύσκολο να εννοήσεις:

Τί είναι θεός; Τι μη θεός; Και τι τ' αναμεσό τους;"

(Ομήρου Οδύσσεια, Απόδοση απο τον Μιχάλη Γκανά, Επίλογος, σελ. 263, Εκδόσεις Μεταίχμιο Αθήνα 2016).

Ουκ ισχύει του θανάτου το κράτος!

(Ρενέ Μαγκρίτ -πίνακας Η μεταμόρφωση των υποδημάτων 1937, Παναγιώτης

Κακαβάς -φωτογραφία, Ο κύκλος της ζωής, 2020)

Μεγάλη Πέμπτη 16 Απριλίου 2020.

Πανδημία και Περιοριστικότητα, Κοινωνική Αποστασιοποίηση και Απορία. Υπομονή και Αναμονή.

«Εκείνο το λείψανο που φύτεψες στον κήπο σου τον άλλο χειμώνα θα βλαστήσει φέτος; Και λές στο χρόνο να καρπίσει; Η μήπως η αιφνίδια παγωνιά χάλασε τη βραγιά σου;»

(T.S.Eliot Η έρημη χώρα ή η έρημη γή, Η ταφή του νεκρού, μετ. Σ. Σταμπούλου, Εκδ. Gutenberg, Αθήνα 2019, σελ. 53).

Ο Μυστικός Δείπνος, η προδοσία του Ιούδα, η άρνηση του Πέτρου, η αυτοκτονία του Ιούδα, φαινόμενα ομαδικής δυσλειτουργίας και ανομίας, δείχνουν και σήμερα την δυσκολία της παγκόσμιας συνεννόησης. Πάντοτε υπάρχουν οι αρνητές των δεσμεύσεων, πάντοτε εμφανίζονται οι προδότες των συμφωνηθέντων.

«Ήταν μια δύσκολη υποχώρηση κι αυτή ν'αφεθή, κι ο αέρας του βραδιού να του χτενίζει τα μαλλιά. Τι κι αν έδωσε το τελευταίο φίλημα, ο πυρετός του έκαιγε το στόμα, τι κι αν τα αργύρια ομορφαίνουν τη ζωή, ο θάνατος ήταν η μόνη συγκατάβαση».

(Νίκος Αλέξης Ασλάνογλου, Ιούδας, από την συλλογή Ο Δύσκολος Θάνατος εκδ. Εγνατία σελ. 36)

Τα Πάθη του Θεανθρώπου, τα Πάθη των Ανθρώπων. Η αγωνία της Παγκόσμιας Κοινότητας. Η αναζήτηση Θεραπείας,

Η Ανάγκη για Καταλλαγή και Συναίνεση.

Η Καταννόηση και Η Ενσυναίσθηση του άλλου. Η ένταση, τα Επικείμενα Πάθη.

(Ο Μυστικός Δείπνος, από τον Χρυσοκέντητο Επιτάφιο 1857, προσφορά από το Μπουτόι Ρουμανίας, Μονή Αγίου Στεφάνου Μετέωρα).

Μεγάλη Παρασκευή 17 Απριλίου 2020. Τα μάτια μας στους κρυμμένους κινδύνους της πανδημίας, που επιπολάζει με λιγότερο επιθετικό τρόπο, ωστόσο απαιτεί εγρήγορση, κοινωνική απομόνωση,ατομική υγιεινή,παραμονή στο σπίτι. Οι αριθμοί των νοσούντων και των θανόντων ευτυχώς είναι εξακολουθητικά μικροί. Η επιστήμη αντεπιτίθεται νηφάλια,η κοινωνία αντέχει με ψυχραιμία,η άνοιξη δείχνει καρτερικότητα,το Πάσχα μας αναστατώνει.

Σήμερα η Σταύρωση του Χριστού. Μετά από τις επευφημίες του δήμου, ήλθαν, η καταδίκη,η προδοσία,η άρνηση,η αρνησιδικία από τον Πιλάτο,οι εμπαιγμοί, οι εξευτελισμοί,οι προπηλακισμοί από τον όγλο,ο διαμελισμός των ιματίων,το ακάνθινο στεφάνι,η προσβλητική έλξη και η ανάβαση προς τον σταυρό, η ενσυναίσθηση του Σιμωνα Κυρηναίου,η Υποτιμητική ανταλλαγή με τον ληστή, ο Σταυρικός Θάνατος. Η κορυφαία στιγμή της Μισαλλοδοξίας στην Ιστορία. Η άκρα Ταπεινώσις. Η απόλυτη Θυσιαστικότητα. Η εκούσια Άρση των Αμαρτιών του Κόσμου. Η απόλυτη Υποταγή στον Νόμο του Σύμπαντος Κόσμου,του Πατρός.

Σε αυτόν η Απόλυτη Υποταγή κάθε στοιχείου: Η Σιγή.

«Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα,σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται», σύμφωνα με τον Νικόλαο Πολίτη.

Το πένθος των τεθνεώτων, των εκλιπόντων.. Τα κοιμητήρια κλειστά όχι «δια τον φόβον των Ιουδαίων», αλλά για τον φόβο του κορωναιού.

Ημείς όμως ως «νεανίες»,ως προς την μνήμη και μόνο, γερμένοι από το βάρος των απωλειών, δεν έχουμε παρά να τους μνημονεύσουμε. Προσκλητήριο Νεκρών, κάνω σήμερα, την επιτάφια στιγμή αυτών, όσων μέχρι σήμερα, έζησα.

Χριστάκης Κωνσταντίνος,Κανέλλος Φώτιος,Σταματοπούλου Πηνελόπη,Νικόλαος Κανέλλος,Ελένη Χριστοφυλάκη,Αναστάσιος Κανέλλος,Ευστάθιος Μωρόγιαννης,Γεωργία Κανέλλου,Σωτηροπούλου Κανέλλα,Παύλος Μαρνέλης,Αφροδίτη Πορφύρη,Αννα Γραβάνη, Μιχάλης Θεοχάρης,Αθανάσιος Κουλουράς,Δημήτρης Αρμάος,Οδυσσέας Μουζάς,Βασίλης Δημητρίου Μωρόγιαννης,Νίκος Βαδάσης,Αθανάσιος Γεώργιζας,Ασημίνα Βέλλη,Κωνσταντίνα Φωτίου Κανέλλου,Αθανάσιος Μωρόγιαννης. Λίγοι ή πολλοί,συγγενείς και φίλοι.Αυτοί είναι οι κοντινοί μου,νεκροί, «οι καλότυχοι που λησμονάνε τις πίκριες της ζωής» κατά τον Λορέντζο Μαβίλη. Συνεχίζω «να θρηνώ τους ζωντανούς-που έχω χάσει- δε βολεί να λησμονήσω...».

Νοερό Μνημόσυνο... «Όλοι μαζί ζωντανοί και πεθαμένοι αλληλέγγυοι και συνυπεύθυνοι», αρθρώνει με σοβαρότητα και θλίψη,αργά ο Σεφέρης, δραπετεύοντας, στον σκληρό Απρίλη του Έλιοτ -η Ταφή του Νεκρού, σήμερα...σε μια Έρημη Χώρα. Σε λίγο η Αποκαθήλωση. «Εμνήσθημεν, είπον οι Γραμματείς,ότι εκείνος ο πλάνος είπε έτι ζών, ότι μετά τρείς ημέρας εγείρεται (..)και έσται η εσχάτη πλάνη χειρών της πρώτης».

Αυτή η «πλάνη» μας βασανίζει εισέτι:Αλήθεια.Γνώση.Δικαιοσύνη.Αγάπη.

Το βράδυ ο Επιτάφιος.

(Τοιχογραφίες από την Μονή Αγίου Νικολάου των Φιλανθρωπηγών-υστεροβυζαντινή ζωγραφική Φράγκου Κατελλάνου -16ος μχ αιών, από την Μονή Ντίλιου -ζωγραφική των Θηβαίων Ιερέων Φράγκου και Γεωργίου Κονταρή - 1542/1543 μχ.- και από την Μονή Ελεούσας -ζωγραφική Αναστασίου του Καπεσοβίτη 1759.Μοναστήρια της Νήσου Ιωαννίνων.

Μεγάλο Σάββατο 18 Απριλίου 2020. Η κορύφωση της εβδομάδας των Παθών, η Ταφή του Χριστού, ο λίθος, η κουστωδιά, Τα ΕΓΚΩΜΙΑ-το πλέον δημοφιλές στοιχείο της Ορθόδοξης Υμνογραφίας αυτό που είναι ευρέως γνωστό, ίσως ψάλλεται από πάσες τις γενεές ακόμη και σήμερα, αυτό που μένει από την τελετουργία της Μεγάλης Παρασκευής, μαζί με το ανοιξιάτικο αεράκι του Επιταφίου.

Εμείς όμως εδώ στην τρέχουσα συγκυρία Οφείλουμε να αποδώσουμε εγκώμια στους πρωταγωνιστές της Υγειονομικής Κρίσης κυρίως σε αυτούς που προσφέρουν εξαιρετική ενημέρωση στους ειδικούς και το κοινό. Εξαιρετικό το *coronavirus medical group* με σοβαρά στοιχεία και δεδομένα από την κλινική πρακτική.

Σπουδαίες οι αναρτήσεις του Νίκου Τζανάκη για την πορεία της πανδημίας -

δανείστηκα όλες τις επιδημιολογικές μελέτες. Εξαιρετικές και αναλυτικές οι αναρτήσεις του Γιώργου Παππά για την εξέλιξη των θεραπειών και των ερευνών παγκοσμίως για την αντιμετώπιση του Κορωνοϊού.

Η υγειονομική κατάσταση στην Ελλάδα είναι καλή, τα κρούσματα λίγα, αναμένουμε τις επιδημιολογικές μελέτες για την επικράτηση του ιού στην κοινότητα, την σταδιακή άρση των μέτρων και την εστίαση της προφύλαξης σε ειδικές ομάδες του πληθυσμού. Η Ελλάδα προηγείται μαζί με την Γερμανία στην επιτυχή αντιμετώπιση της επιδημίας.

Δυστυχώς φαίνεται ότι σε Γειτονικές Ευρωπαϊκές Χώρες (Ιταλία Γαλλία Ισπανία) και στις ΗΠΑ τα πράγματα εξελίσσονται άσχημα τόσο ως προς την αντιμετώπιση της επιδημίας όσο και στην αναζήτησή ευθυνών από την πιθανή πηγή προέλευσης της πανδημίας και της εξηγήσεις που ζητούν όλοι από την Κίνα. Οι ανησυχητικές δηλώσεις του Νομπελίστα Λυκ Μοντανιέ, υπονοούμενα, εκβιασμοί, αλληλοχαρακτηρισμοί, μεταξύ των ηγετών δίνουν ένα ανησυχητικό τόνο για τις επικείμενες μετά την ύφεση της πανδημίας, κινήσεις, δράσεις. Η παγκόσμια κοινότητα απαιτεί συνεργασία, καθαρές συμφωνίες και ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ.

Στην μετά την Πανδημία εποχή, ΔεΝ μπορεί να κάνει κανείς ό,τι θέλει. Ήλθε η ώρα της συνεργασίας και της συνύπαρξης με όρους και αρχές.

Στο μεταξύ περιμένουμε την Μετάβαση προς την γιορτή, το Πάσχα, την Ανάσταση! Όλες οι φοβίες για την ζωή την ατομικότητα, την συμβίωση, την κοινωνική διάσταση, την οικονομική πλευρά της ζωής οφείλουν να ιδωθούν με επινοητικότητα και εσωτερικότητα ώστε να ληφθεί ένα ελάχιστο μήνυμα αναπνοής μια ανάσα πίστωσης ελπίδας από την επικείμενη γιορτή.

Είμαστε μαζί σε τούτο το Πάσχα, που είναι Ανορθόδοξο, ως προς την τελετουργία του και τα συμπαρομαρτούντα (φιλιά, εκκλησίες, καμπάνες, κεριά, φως, οβελίες, κόκκινα αυγά, εξοχές, χοροί, δημοτικά). Καθήκον μας να μετατρέψουμε αυτό το ανορθόδοξο Πάσχα σε Ορθόδοξο, σε μια εσωτερική λαμπρή γιορτή της Ορθοδοξίας. Να κάνουμε την ανορθοδοξία μας και του κόσμου, σε ορθόδοξη τράπεζα συνύπαρξης και πίστης στο φως, να κάνουμε την εκκίνηση από σήμερα μιας Ορθόδοξης Ανθρωπολογίας με διάλογο σοβαρότητα αγάπη ευθύνη πίστη ανεκτικότητα. (Ζωγραφική, Η ταφή του Χριστού, Φραγκος Κατελλάνος, 16ος αιών Μόνη Φιλανθρωπικών- Ο επιτάφιος θρήνος, Αδελφοί Κονταρή, 1542 μχ, Μόνη Ελεούσας, Νήσος Ιωαννίνων, Το κυκλάμινο από τις αναρτήσεις του ορειβάτη φίλου Βασίλη Χρήστου).

Καλή Ανάσταση! Παρα το γεγονός ότι ζούμε ανορθόδοξες συνθήκες !

Κυριακή του Πάσχα! 19 Απριλίου 2020.

Ανάσταση του Θεανθρώπου!

Μόνοι στα σπίτια με κλειστές εκκλησίες!

Ανάσταση! Μια ανορθόδοξη Ανάσταση! Μια απαίτηση για ανάταξη της εσωτερικότητας, για μια ρηξικέλευθη ηθική και επιστημονική αναδιαμόρφωση «ορατών τε πάντων και αοράτων»!

Μια καταβύθιση η Πανδημία. Ένα σκίρτημα ζωής η Ανάσταση !

Κάναμε πολλά σωστά στη ζωή μας. Κάναμε όμως και μοιραία λάθη, που απειλούν την ασφάλεια ακόμη και την ίδια την ζωή μας ! Αναζητούμε ισορροπίες σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο!

Σήμερα υμνούμε την Ανάσταση! Υμνούμε την Ζωή, την ζωή μας, την έμβια ζωή στην κοινωνία, στον πλανήτη, την συνύπαρξη όλων των ανθρώπων, την ισόρροπη πορεία έμψυχων και ζωικών στοιχείων στο φυσικό περιβάλλον!

Ουκ Ισχύει του θανάτου το κράτος!

«-Εν αρχή ην ο Λόγος και ο Λόγος ήν προς τον Θεόν, και Θεός ήν ο Λόγος. -Και αυτός ήταν στην αρχή κοντά στον Θεό, και είναι καθήκον κάθε πιστού να επαναλαμβάνει κάθε ημέρα, ψάλλοντας ταπεινά, το μοναδικό αμετάβλητο γεγονός μιας αδιαμφισβήτητης αλήθειας. Όμως -βλέπουμε τώρα μέσα από καθρέφτη και με αινίγματα- και πριν δούμε την αλήθεια ενώπιον ενοπίω, δεν αντιλαμβανόμαστε παρα τα θραύσματά της-αλίμονο, πόσο δυσκατάληπτα μέσα στο λάθος του κόσμου! Έτσι οφείλουμε να ψελλίζουμε τα σύμβολα της πίστης, ακόμη κι όταν φαίνονται σκοτεινά και σαν υφασμένα από μια θέληση ολοκληρωτικά στραμμένη στο Κακό».

(Η αρχή(—)από το κατά Ιωάννη, Ευαγγέλιο της Αναστάσεως-η συνέχεια, η αρχή από το Όνομα του Ρόδου, του Ουμπέρτο Εκο.)

Από εδώ επανεκκίνηση! Αλήθεια και Ηθική, Επιστήμη και Αφοβία, Πίστη, Γνώση και Αλληλεγγύη.

Ανέστη Χριστός και Ζωή Πολιτεύεται.

Ουκ Ισχύει του θανάτου το κράτος!

Κορωνοϊός ανεσχέθη! Άδης επικράνη!

Τα χέρια και τα μάτια στον συνάνθρωπο.

(Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, Φορητή εικόνα του 18ου αιώνα μχ.-Ιερός Ναός Αγίας Παρασκευής Ανθοχωρίου Ιωαννίνων, αταύτιστος καλλιτέχνης, λογότυπος Κωνσταντίνου Βλάχου)

Δευτέρα του Πάσχα 20 Απριλίου 2020.

Χριστός Ανέστη!

Εν μέσω αυτών των συγκλονιστικών συμβάντων, της Πανδημίας (και του επαπειλούμενου αφανισμού μας από τον κορωνοϊό) και της Ανάστασης(της υποσχόμενης μεταφυσικής μας παλινόρθωσης) το ερώτημα «Από που προερχόμαστε και που οδεύουμε» επιμένει πεισματικά να παραμένει αναπάντητο.

Υπάρχει σήμερα και σε ποιο βαθμό ανταγωνισμός μεταξύ επιστήμης και θρησκείας; Δεν είναι καταθλιπτικό να βλέπουμε τις προσπάθειες της ανθρωπότητας να πετύχει ένα μοναδικό σκοπό, ακολουθώντας δύο διαφορετικά και δύσβατα μονοπάτια που διαχωρίζονται από τείχη, και προσέγγιση να εμποδίζεται από παρωπίδες;

Δεν είναι απογοητευτικό να μην επιχειρείται ενοποίηση όλων των δυνάμεων αν όχι για να επιχειρηθεί μια πλήρης κατανόηση του φυσικού κόσμου αλλά για να δοθεί μια πειστική απάντηση στο ερώτημα -τι είναι ο άνθρωπος;

Δεν είναι ενίοτε κωμικό, όταν η επιστήμη τραντάζει τις καθιερωμένες θρησκευτικές πεποιθήσεις, χωρίς ωστόσο να τις αντικαθιστά με κάτι άλλο, με αποτέλεσμα να παρατηρείται το γελοίο φαινόμενο επιστημονικά καλλιεργημένοι υψηλού πνευματικού επιπέδου άνθρωποι να διαθέτουν μια απίστευτα παιδική-μη αναπτυγμένη η υποτυπώδη-φιλοσοφική κοσμοθεώρηση;

Δεν είναι τραγικό να μην ανοίγει η σκέψη, πέραν του οικονομίστικου υλιστικού μοντέλου τώρα που η αβεβαιότητα πήρε ξανά την θέση των ασφαλών θεωριών της ανορθολογικής μετανεωτερικής άνοιξης; Δεν είναι ανησυχητικό να μην προβληματιζόμαστε δεδομένου ότι πολλοί άνθρωποι έχουν απολέσει την θαλπωρή και την ασφάλεια της ζωής των;

Δεν είναι εθελοτυφλία να εφησυχάζουμε όταν το πένθος κυριαρχεί τόσο για τους προσφιλείς νεκρούς όσο και επειδή συνοδεύεται από την έγνοια για ένα ζοφερό μέλλον τόσο για τα ίδια τα άτομα/για εμάς τους ίδιους, όσο και για τα παιδιά μας εφόσον αυτά επιβιώσουν;

Η επιβίωση πλέον, δεν αναφέρουμε την έννοια της συνεχούς προόδου που κατέρρευσε, σαν χάρτινος πύργος επι κορωνοϊού, η επιβίωση πλέον του ανθρώπου στον σύγχρονο κόσμο, Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ!

Χρειαζόμαστε επομένως ένα νέο επιστημονικό ανθρωπιστικό υπόδειγμα για να συνεχίσουμε!

Θεωρώ ότι ένα ενοποιημένο καλά διαρθρωμένο, προσεγμένο και προοδευμένο οικοδόμημα γνώσεων και σκέψης, θα μπορούσε να είναι το σύστημα της ελληνικής φιλοσοφίας που ενοποιεί τον άνθρωπο με τον κόσμο, σέβεται την υποκειμενικότητα και την αντικειμενικότητα ταυτοχρόνως, κατανοεί, νοηματοδοτεί και οργανώνει τόσο την Δημοκρατία, όσο και την Επιστήμη, καθώς επίσης προαγάγει την Τέχνη!

Μια ιδέα καταθέτω για συζήτηση που

την επανέφερε ο Yuval Noah Harari!

Χρόνια Πολλά!

(Δημήτρη Χατζόπουλου, Η μάχη της ζωής εναντίον του κορωνοϊού, Κ της Κυριακής του Πάσχα σ.2)

Τρίτη του Πάσχα 21 Απριλίου 2020. Η μνήμη εγκαλεί δύσκολες στιγμές του παρελθόντος, το παρόν όμως διεισδύει τόσο αισθητά στα κοινωνικά μας σώματα που προκαλεί παραλυτικά φαινόμενα, αδράνεια, κούραση, αποθάρρυνση, στενοχώρια, άρα έμφαση στο εδώ και πέραν. Η έξοδος από τα περιοριστικά μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας απαιτεί μια τέχνη διοικητική, επικοινωνιακή και επιχειρησιακή που να υιοθετεί τα επιστημονικά δεδομένα, να σέβεται τους πολίτες και να πείθει για την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων.

Τα Πάσχα ήταν εσωστρεφές και έθεσε θέματα σχέσης με εαυτό μας, την σχέση με το νόημα και την ηθική της ζωής, την σχέση με τα αγαπημένα πρόσωπα, την σχέση μεταξύ των γενεών, την σχέση με τις αξίες, την θνητότητα και την θρησκευτικότητα αλλά και την σχέση μας με τις αρχές, το κράτος, την διοικητική μηχανή, την πολιτική προστασία.

Πρυτάνευσε η ψυχραιμία, η λογική, η επίκληση της επιστήμης, η αναζήτησή ευφών λύσεων, οι αντιφοβικές συμπεριφορές και η ανεκτικότητα στην οικογενειακή συνύπαρξη.

Φαίνεται ότι η φετινή άσκηση στην εγκράτεια και την αυτοπειθαρχία ήταν απαραίτητη αναστοχαστική λειτουργία με απαιτούμενη περαιτέρω επεξεργασία.

Με οδηγό τα θετικά σενάρια πιθανόν να έχουμε έγκαιρη διάγνωση και σωστή θεραπεία της νόσου (πιθανότητα 30%), βραδεία εφαρμογή των διαγνωστικών τεστ και επαρκείς θεραπείες για την νόσο (πιθανότητα 20%), γρήγορα διαγνωστικά τεστ και αποτελεσματικές θεραπείες (πιθανότητα 15%) και το πιο αισιόδοξο σενάριο με πλήρη διαγνωστικό εντοπισμό της νόσου και αποτελεσματική θεραπεία με πιθανότητα 10% (Γιώργος Παππάς -Προσωπική ανάρτηση 20-4-2020/βλέπε διάγραμμα με αλγόριθμους).

Τα σενάρια είναι μάλλον αισιόδοξα και αφορούν την, από εδώ και πέρα ΙΑΤΡΙΚΗ αντιμετώπιση της Επιδημίας στην Ελλάδα, μετά την έξοδο από την καραντίνα και την άρση των μέτρων, καθώς και ΠΡΟ της ανακάλυψης του εμβολίου.

Η ζωή, ο άνθρωπος και οι σχέσεις μας είναι, «μέγα καλό και πρώτο». Απεδείχθη και εφάνη ξανά!

Η ψυχική υγεία μέσω της αυτοπειθαρχίας και της αυτοφροντίδας κινητοποιεί υγιείς παρακαταθήκες ισχύος και ενέργειας από τις ανεξάντλητες πηγές της ύπαρξής μας ,που ευτυχώς δεν βάλλεται ναρκισσιστικά-τουναντίον απολαμβάνει μείζονος κοινοτικού σεβασμού, λόγω της δημοκρατικής και ανθρωπιστικής οργάνωσης της κοινωνίας μας.

Η αίσθηση ότι η Ελλάδα επιβιώνει από την επέλαση της πανδημίας, δημιουργεί ένα κύμα αυτοπεποίθησης στους πολίτες που τους κρατά όρθιους.

Η διεθνής αναγνώριση των επιτευγμάτων της Ελλάδας, δημιουργεί αναβάθμιση της ατομικής και συλλογικής αξιοπρέπειας που αποτελούν συνθήκες απαραίτητες στην αναδόμηση της φυσιολογικότητας μας, στην καθημερινότητα.

«Η νόσος είναι το αίσθημα του ανθρώπου ότι είναι ανίσχυρος, ασήμαντος, αδικημένος... με λίγα λόγια, η πεποίθηση του ατόμου ότι είναι κάτι λιγότερο από άνθρωπος...» (Rollo May Εξουσία και Αθωότητα, Εκδ. Αρμος 2019, Αθήνα, μετ. Ευάγγελια Ανδριτσάνου σ.16)

Ο Ελληνικός τρόπος παρήγαγε ενδιαφέρουσες απαντήσεις!

Συνεχίζουμε!

Τετάρτη του Πάσχα 22-4-2020 Κρύο Βροχή Χειμωνιάτικος Απρίλης πιο Σκληρός από ποτέ!

Κοινωνική Απομόνωση, Κοινωνική Απομάκρυνση, Περιοριστικότητα, Επαγγελματική Υπολειτουργία, Υποβαθμιστική Διακοπή της Ιατρικής, Νέες Τεχνολογίες, Ειδικό Πρόγραμμα Τηλεκατάρτισης.

Άγχος για την προ των θυρών Κοινωνιοφοβία και Αγοραφοβία λόγω της μακράς Ανθρωποστερησης.

Ως προς την Πανδημία σήμερα Πανηγυρίζουμε τον αριθμό 0 -ΜΗΔΕΝ - των θανάτων από την Κορωνοϊώση.

Οντως, σήμερα, Ουκ ισχύει του θανάτου το κράτος!

Η πανδημία εισέρχεται στην φάση της Επιδημιολογικής Επιτήρησης, με Δειγματοληπτικούς Ελέγχους και Διαγνωστικά Μέσα, Επιδημική Ετοιμότητα, Έλεγχος Τοπικών Αναζωπυρώσεων.

Αισιοδοξία.

Αρχή του τέλους. Έξοδος, οσονούπω-από το lockdown σταδιακά και μεθοδευμένα. Επανεκκίνηση της αντιφοβικής κοινωνικότητας: Η ανθρώπινη φύση ξεκινά από νωρίς με ένα ΟΧΙ, με μια αντιπαράθεση με το κοινωνικό περιβάλλον, που έχει την έννοια της διαμαρτυρίας για μια κοινωνία που ΔΕΝ φτιάξαμε εμείς, μια απαίτηση να αναγνωριστεί η δική μας βαρύτητα και συμμετοχή σε αυτόν τον κόσμο, μια έκφραση της βούλησης για ανάληψη ευθύνης, μια πίεση αναδιαμόρφωσης του κόσμου έτσι ώστε να μας «χωρέσει», να γίνει πιο κατοικήσιμος.

Η σύνδεση μας με τον κόσμο, προϋποθέτει την άσκηση της όποιας ισχύος έχουμε για να «επιβάλουμε» την παρουσία μας και παράλληλα να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας. Ισχύς και Εξουσία αποτελούν δυνατότητες μεταξύ ανθρώπων, μεταξύ συνόλων, μεταξύ κρατών και μπορεί να οδηγήσουν, είτε στη συνεργασία είτε στη βία, ανάλογα με το μέτρο και τις περιστάσεις. Ας ληφθούν υπόψη τα παραπάνω, ενόψει της αναδιαμόρφωσης των σχέσεων -σε όλα τα επίπεδα, μετά την πανδημία. Πρέπει να αρχίσουμε να θεωρούμε την ανάκαμψη, επειδή διαφαίνεται μια απροθυμία για διεθνή συνεννόηση, ως προϊόν πρωτίστως της εθνικής αυτονομίας και μετά της συνεργασίας. Στις δύσκολες στιγμές, φροντίζουμε τον εαυτό μας -τα του οίκου μας- και μετά τον άλλον, επειδή -ουκ αν λαβεις, παρα του μη έχοντος. Πρώτιστο καθήκον η στήριξη των επαγγελματιών της πρώτης γραμμής.

Καθήκον όλων μας η αποφυγή της επαγγελματικής εξουθένωσης και του μετατραυματικού συνδρόμου με προληπτικές και έγκαιρες παρεμβάσεις. Φροντίδα στους Φροντιστές τώρα!

Τρίτη του Πάσχα 21 Απριλίου 2020. Η μνήμη εγκαλεί δύσκολες στιγμές του παρελθόντος, το παρόν όμως διεισδύει τόσο αισθητά στα κοινωνικά μας σώματα που προκαλεί παραλυτικά φαινόμενα, αδράνεια, κούραση, αποθάρρυνση, στενοχώρια, άρα έμφαση στο εδώ και πέραν. Η έξοδος από τα περιοριστικά μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας απαιτεί μια τέχνη διοικητική, επικοινωνιακή και επιχειρησιακή που να υιοθετεί τα επιστημονικά δεδομένα, να σέβεται τους πολίτες και να πείθει για την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων.

Τα Πάσχα ήταν εσωστρεφές και έθεσε θέματα σχέσης με εαυτό μας, την σχέση με το νόημα και την ηθική της ζωής, την σχέση με τα αγαπημένα πρόσωπα, την σχέση μεταξύ των γενεών, την σχέση με τις αξίες, την θνητότητα και την θρησκευτικότητα αλλά και την σχέση μας με τις αρχές, το κράτος, την διοικητική μηχανή, την πολιτική προστασία.

Πρωτάνευσε η ψυχραιμία, η λογική, η επίκληση της επιστήμης, η αναζήτησή ευφών λύσεων, οι αντιφοβικές συμπεριφορές και η ανεκτικότητα στην οικογενειακή συνύπαρξη.

Φαίνεται ότι η φετινή άσκηση στην εγκράτεια και την αυτοπειθαρχία ήταν απαραίτητη αναστοχαστική λειτουργία με απαιτούμενη περαιτέρω επεξεργασία.

Με οδηγό τα θετικά σενάρια πιθανόν να έχουμε έγκαιρη διάγνωση και σωστή θεραπεία της νόσου (πιθανότητα 30%), βραδεία εφαρμογή των διαγνωστικών τεστ και επαρκείς θεραπείες για την νόσο (πιθανότητα 20%), γρήγορα διαγνωστικά τεστ και αποτελεσματικές θεραπείες (πιθανότητα 15%) και το πιο αισιόδοξο σενάριο με πλήρη διαγνωστικό εντοπισμό της νόσου και αποτελεσματική θεραπεία με πιθανότητα 10% (Γιώργος Παππάς - Προσωπική ανάρτηση 20-4-2020/βλέπε διάγραμμα με αλγόριθμους).

Τα σενάρια είναι μάλλον αισιόδοξα και αφορούν την, από εδώ και πέρα ΙΑΤΡΙΚΗ αντιμετώπιση της Επιδημίας στην Ελλάδα, μετά την έξοδο από την καραντίνα και την άρση των μέτρων, καθώς και ΠΡΟ της ανακάλυψης του εμβολίου.

Η ζωή, ο άνθρωπος και οι σχέσεις μας είναι, «μέγα καλό και πρώτο». Απεδείχθη και εφάνη ξανά!

Η ψυχική υγεία μέσω της αυτοπειθαρχίας και της αυτοφροντίδας κινητοποιεί υγιείς παρακαταθήκες ισχύος και ενέργειας από τις ανεξάντλητες πηγές της ύπαρξής μας , που ευτυχώς δεν βάλλεται ναρκισσιστικά- τουναντίον απολαμβάνει μείζονος κοινοτικού σεβασμού, λόγω της δημοκρατικής και ανθρωπιστικής οργάνωσης της κοινωνίας μας.

Η αίσθηση ότι η Ελλάδα επιβιώνει από την επέλαση της πανδημίας, δημιουργεί ένα κύμα αυτοπεποίθησης στους πολίτες που τους κρατά όρθιους.

Η διεθνής αναγνώριση των επιτευγμάτων της Ελλάδας, δημιουργεί αναβάθμιση της ατομικής και συλλογικής αξιοπρέπειας που αποτελούν συνθήκες απαραίτητες στην αναδόμηση της φυσιολογικότητας μας, στην καθημερινότητα.

«Η νόσος είναι το αίσθημα του ανθρώπου ότι είναι ανίσχυρος, ασήμαντος, αδικημένος... με λίγα λόγια, η πεποίθηση του ατόμου ότι είναι κάτι λιγότερο από άνθρωπος...» (Rollo May Εξουσία και Αθωότητα, Εκδ. Αρμος 2019, Αθήνα, μετ. Ευάγγελια Ανδριτσάνου σ.16)

Ο Ελληνικός τρόπος παρήγαγε ενδιαφέρουσες απαντήσεις!

Τετάρτη του Πάσχα 22-4-2020 Κρύο Βροχή Χειμωνιάτικος Απρίλης πιο Σκληρός από ποτέ!

Κοινωνική Απομόνωση, Κοινωνική Απομάκρυνση, Περιοριστικότητα, Επαγγελματική Υπολειτουργία, Υποβαθμιστική Διακοπή της Ιατρικής, Νέες Τεχνολογίες, Ειδικό Πρόγραμμα Τηλεκατάρτισης.

Άγχος για την προ των θυρών Κοινωνιοφοβία και Αγοραφοβία λόγω της μακράς Ανθρωποστερησης.

Ως προς την Πανδημία σήμερα Πανηγυρίζουμε τον αριθμό 0 -ΜΗΔΕΝ - των θανάτων από την Κορωνοϊώση.

Οντως, σήμερα, Ουκ ισχύει του θανάτου το κράτος!

Η πανδημία εισέρχεται στην φάση της Επιδημιολογικής Επιτήρησης, με Δειγματοληπτικούς Ελέγχους και Διαγνωστικά Μέσα, Επιδημική Ετοιμότητα, Έλεγχος Τοπικών Αναζωπυρώσεων.

Αισιοδοξία.

Αρχή του τέλους. Έξοδος, οσονούπω-από το lockdown σταδιακά και μεθοδευμένα. Επανεκκίνηση της αντιφοβικής κοινωνικότητας: Η ανθρώπινη φύση ξεκινά από νωρίς με ένα ΟΧΙ, με μια αντιπαράθεση με το κοινωνικό περιβάλλον, που έχει την έννοια της διαμαρτυρίας για μια κοινωνία που ΔΕΝ φτιάξαμε εμείς, μια απαίτηση να αναγνωριστεί η δική μας βαρύτητα και συμμετοχή σε αυτόν τον κόσμο, μια έκφραση της βούλησης για ανάληψη ευθύνης, μια πίεση αναδιαμόρφωσης του κόσμου έτσι ώστε να μας «χωρέσει», να γίνει πιο κατοικήσιμος.

Η σύνδεση μας με τον κόσμο, προϋποθέτει την άσκηση της όποιας ισχύος έχουμε για να «επιβάλουμε» την παρουσία μας και παράλληλα να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας. Ισχύς και Εξουσία αποτελούν δυνατότητες μεταξύ ανθρώπων, μεταξύ συνόλων, μεταξύ κρατών και μπορεί να οδηγήσουν, είτε στη συνεργασία είτε στη βία, ανάλογα με το μέτρο και τις περιστάσεις. Ας ληφθούν υπόψη τα παραπάνω, ενόψει της αναδιαμόρφωσης των σχέσεων -σε όλα τα επίπεδα, μετά την πανδημία. Πρέπει να αρχίσουμε να θεωρούμε την ανάκαμψη, επειδή διαφαίνεται μια απροθυμία για διεθνή συνεννόηση, ως προϊόν πρωτίστως της εθνικής αυτονομίας και μετά της συνεργασίας. Στις δύσκολες στιγμές, φροντίζουμε τον εαυτό μας -τα του οίκου μας- και μετά τον άλλον, επειδή -ουκ αν λαβεις, παρα του μη έχοντος. Πρώτιστο καθήκον η στήριξη των επαγγελματιών της πρώτης γραμμής.

Καθήκον όλων μας η αποφυγή της επαγγελματικής εξουθένωσης και του μετατραυματικού συνδρόμου με προληπτικές και έγκαιρες παρεμβάσεις.

Φροντίδα στους Φροντιστές τώρα!

Του Αη Γιωργιού Πέμπτη 23 Απριλίου 2020.

Ο Τροπαιοφόρος επελαύνει και κατατροπώνει τον δράκοντα τόσο στην εξωτερική πραγματικότητα όσο και εντός μας τον Μινώταυρο!

Λιμοί,Πόλεμοι, Επιδημίες. Η Επιδημία του κορωνοϊού είναι υπό έλεγχο στην Ελλάδα.

Ο αγώνας όμως συνεχίζεται με τα μέτρα επιδημιολογικής επιτήρησης.

Μια συγκλονιστική και πρωτόγνωρη τραυματική «εμπειρία» ζούμε σε πραγματικό χρόνο, όλοι μας.

Ναοί του Αγίου Γεωργίου και η Εικόνα του:

1. Άγιος Γεώργιος Ρεκίτσας στην Αρκαδία το Μοναστήρι του Παπαφλέσσα.

2. Άγιος Γεώργιος Καμάρας στην Αρκαδία, περίλαμπρος ναός στην Φαλαισία.

3. Εικόνα του Αγίου Γεωργίου Ιερά Μητρόπολις Κύπρου 1599 μχ.δια χειρός Λουτζίου Φλαγκή από την Λευκωσία.

Ο Ιππότης και ο Θάνατος

Καθώς σε βλέπω ακίνητο

Με του Άκρίτα το άλογο

Και το κοντάρι του Άι Γιωργιού

Να ταξιδεύεις στα χρόνια

Μπορώ να βάλω κοντά σου

Μια νεραντζιά στου φεγγαριού

Τους χιονισμένους κάμπους

Κι αυτά τα σίδερα που φορείς

Μπορώ να σου τα στολίζω

Μ'ένα κλωνί βασιλικό κι ένα ματσάκι δυόσμο

Μα εγώ που είδα τους απογόνους σου σαν πουλιά

Να σκίζουν μian ανοιξιιάτικη αυγή

Τον ουρανό της πατρίδος μου

Θα βάλω τώρα κοντά σου

Τα πικραμένα μάτια ενός παιδιού

Μέσα στη λάσπη και το αίμα της Ολλανδίας

Αυτός ο μαύρος τόπος

θα πρασινίσει κάποτε

Το σιδερένιο του Γκετς

Θ' αναποδογυρίσει τα μάτια

Θα τα φορτώσει θημωνιές από κριθάρι και σίκαλη

Και τότε πάλι στις σπηλιές των ποταμιών

θ' αντηχήσουν

Βαριά σφυριά της υπομονής

Όχι για δαχτυλίδια και σπαθιά

Αλλά για κλαδευτήρια κι αλέτρια.

(Νίκος Γκάτσος 1976, Από τον δίσκο τα Παράλογα του Μάνου Χατζιδάκι,τραγούδι ο Ηλίας Λιούγκος)

Για την σημερινή γιορτή, ευχές στους εορτάζοντες και τις εορτάζουσες!

Χρόνια τους Πολλά!

Παρασκευή 24 Απριλίου 2020 Ζωοδόχου Πηγής, γιορτάζουν οι εκκλησίες της Παναγίας κτισμένες σε δυσπρόσιτους βράχους ή κρημνούς για να δείξουν σημεία όπου δεν φανταζόμαστε ότι εκεί μπορεί να κατοικεί ο θεός!

Αφήσαμε τον Homo sapiens και κινούμαστε σύμφωνα με την μετανεωτερική προσταγή, προς το να γίνουμε homo Deus; Έπαρση; Ύβρις; Αλλά, Τι συμβαίνει με την επιστήμη σήμερα ;

1. Είναι η επιστήμη σήμερα ένα καθολικό δόγμα το οποίο δέχεται ότι οι ανθρώπινοι οργανισμοί είναι αλγόριθμοι και ότι η ζωή είναι μια επεξεργασία δεδομένων; Οι ζωντανοί οργανισμοί είναι πράγματι αλγόριθμοι και η ζωή είναι απλώς μια επεξεργασία δεδομένων;

2. Η νοημοσύνη διαχωρίζεται από την συνείδηση; Τι έχει μεγαλύτερη αξία η νοημοσύνη ή η συνείδηση;

3. Μπορεί τώρα ή στο μέλλον, οι υψηλής νοημοσύνης και μη συνειδητοί αλγόριθμοι, να μας ξέρουν καλύτερα από ό,τι ξέρουμε οι ίδιοι τον εαυτό μας; Η διαφορετικά, τι θα συμβεί στην κοινωνία, την πολιτική και την καθημερινή ζωή όταν μη συνειδητοί αλλά υψηλής νοημοσύνης αλγόριθμοι θα μας ξέρουν καλύτερα από ό,τι ξέρουμε οι ίδιοι τον εαυτό μας;

Ενώ λοιπόν η Παγκόσμια Επιστημονική Κοινότητα ήταν βυθισμένη σε αυτά τα «ερωτήματα» «τυφλή τα τε ότα, τον τε νούν, τα τε όμματα», ο ΚΟΡΩΝΟΙΟΣ άρχισε να επελαύνει ανά τις ηπείρους μάλλον με μια επιτάχυνση που θυμίζει την ταχύτητα του φωτός, ή του σκότους! Και κινδυνεύουμε να μας διαλύσει με την διεισδυτικότητά του!

Επομένως: Η στραβός είναι ο γυαλός ή στραβά αρμενίζουμε!

Όπερ μεθερμηνευόμενον απαιτεί κινητοποίηση της ελεύθερης βούλησης των φιλελεύθερων πολιτών για αλλαγή παραδείγματος, για εξανθρωπισμό της επιστήμης και της τεχνολογίας ώστε να γίνει ο κόσμος κατοικήσιμος ξανά.

Όλα τα παλιά και τα καινούργια προβλήματα είναι εξίσου σοβαρά!

Έκκληση για έναν ψηφιακό ανθρωπισμό.

Στο μεταξύ οι προσεγγίσεις μας θα πρέπει να ενοποιήσουν ακόμη και την εικόνα της Θεοτόκου για να εκπέμψει το Ζωοδόχο Φως. Παράδειγμα, η εικόνα της Παναγίας Αγαπητικής και της Παναγίας Μισητικής που πρέπει νοηθεί ενιαία, να γίνει ξανά ενιαία ως ζωοδόχος ζωηφόρος και παρηγορήτρια! (Φορητή εικόνα -Βυζαντινό Μουσείο Κύπρου/Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' Λευκωσία.)

Σάββατο της Διακαινησίμου, της εβδομάδας μετά την Ανάσταση, παραμονή της Κυριακής του Θωμά του Άπιστου!

Ο μηδενικός αριθμός θανάτων μας εγκαλεί να θυμηθούμε ότι όντως, «Ουκ ισχύει του θανάτου το κράτος», από την επέλαση της πανδημίας στην Ελλάδα. Δόθηκε και δίνεται μεγάλη μάχη και συνεχίζεται. Οι ειδικοί δίνουν την κωδωνοειδή καμπύλη με το χρονικό σημείο στην κάθοδο... «Βγαίνουμε... μωρό μου βγαίνουμε από το τούνελ... βγαίνουμε μωρό μου βγαίνουμε έξω στο φως...» (Νίκος Πορτοκάλογλου).

Σήμερα ήταν μια ανοιξιάτικη μέρα από κάθε πλευρά.

Φως, Ηλιοφάνεια, Άνοιξη, Ευχάριστες ειδήσεις για την πανδημία, Αισιόδοξη αίσθηση από την ανθρώπινη συνθήκη στη χώρα μας. Η κοινωνία αντέχει με ένα μεγαλοπρεπές και ηγερό ΝΑΙ στη ζωή, ΝΑΙ στο μέλλον μας, πέραν της οικονομίστικης, άθλιας αστικής και απόκοσμης ζωής που ζούσαμε στην οποία λέει ΟΧΙ και μάλλον δεν θέλει να επιστρέψει. Οι άνθρωποι μάλλον θέλουμε λιγότερους ανθρώπους δίπλα μας, ο συνωστισμός και ο συγχρωτισμός με αγνώστους ενοχλεί και αρρωσταίνει, ο άνθρωπος των συγκροτημένων ομάδων και των κανονισμένων συνόλων επανέρχεται, οι άσκοπες και άπληστες μετακινήσεις των ανθρώπων δεν ευνοούνται - κάθε κατεργάρης στον πάγκο του... Οι ανθρώπινες συναλλαγές απαιτούν οικειότητα και εγγύτητα σε βάθος χρόνου γιατί η εμπιστοσύνη αργεί να εγκατασταθεί και απαιτεί κανόνες, όρια, πλαίσια. Ξεχάστηκαν όλα στο βωμό του homo economicus, του άχρονου υβριστικού αλαζονικού και βουλμικού ανθρώπου στις σύγχρονες περιοριστικές πόλεις.

Ο κορωνοϊός μας επανεγκατέστησε στις πραγματικές σχέσεις και μας οδηγεί στις «αόρατες πόλεις» των αναπαραστάσεων και των επιθυμιών μας όπου σταδιακά θα αναδυθεί ένα διαφορετικό μοντέλο συνύπαρξης, επικοινωνίας και συναλλαγής. Δεν είμαστε ψηφιοποιημένοι οργανισμοί, δεν είμαστε pdf, δεν είμαστε αλγόριθμοι, δεν είμαστε ιχνηλατημένοι φορείς της απύσας ανθρωπινότητας μας!

Είναι οδυνηρή η παλινδρόμηση που υφιστάμεθα.

Ωστόσο, Είμαστε. Υπάρχουμε. Ζούμε.

Η τηλεϊατρική διέλυσε την ανθρώπινη επαφή στην κλινική πράξη, καταργεί την φυσική παρουσία δυο ανθρώπων σε μια ειδική σπουδαία συνθήκη ιατρικής πράξης και συνεργασίας, ανέστειλε ακόμη και την χειραψία υποδοχής και αποχωρισμού που συμβολίζει την σύμβαση συνύπαρξης του σεβασμού και της αποδοχής των σωματικών ορίων της συνεργασίας, της αλήθειας και της απολαυστικής κοινοτικής ελευθερίας των ανθρώπων. Το ανθρώπινο βλέμμα στην τηλεσυνεδρία, εμποδίζεται, αντανακλά στην οθόνη, γίνεται ουδέτερο «νετρίνο», χωρίς φώς, ανθρωπιά και επικοινωνία.

Μένει η φωνή, ενίοτε αγωνιούσα, υπερβολική, υπολειπόμενη πάντοτε ως διαδικτυακώς ασώματα. Δεν γίνεται λόγος για πλαίσιο θεραπείας αλλά για μια απόλυτη ατέλεια....

Η μνήμη, που αντέχει και η πίεση που μας ασκεί, θα μας κάνει να ονομάσουμε τα πράγματα, τα γεγονότα, τα συναισθήματα, τις ιδέες μας και τις επιθυμίες μας, ξανά και ξανά, όπως μας εγκαλεί ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες στα «Εκατό Χρόνια Μοναξιάς» για να μην τα ξεχάσουμε, μέχρι να περάσει η κρίση της ανθρώπινης απομόνωσης, για να μην λησμονήσουμε τη ζωή και την ανθρώπινη σχέση!

Καλό Σαββατόβραδο!

Κυριακή του Θωμά 26-4-2020. Τέλος διακοπών του Πάσχα προ Πανδημίας.
Επάνοδος στην Νέα Κανονικότητα-τι σημαίνει άραγε η έξοδος προς την Αγορά των υπηρεσιών, των προϊόντων, των αγαθών, των ιδεών, των επιθυμιών, των περιηγήσεων, των διασκεδάσεων, των συναλλαγών;
Θα είναι εύκολη η επανεκκίνηση της ζωής στον δημόσιο χώρο;
Η θα συνδυαστεί με παλινδρομικές φοβίες και αντιστάσεις;
Η καμπύλη της πανδημίας, είναι σταθερά κωδωνοειδής, και καταγράφει αριθμό κρουσμάτων με μονοψήφιο αριθμό.
Στο διαδίκτυο υπήρξαν αξιόπιστοι ερευνητές-εύγε στο coronavirus medical group.
Επανερχομαι στη σημερινή γιορτή του Θωμα που τον τιμάμε ειδικά επειδή με την στάση του, θέτει σε διαπραγμάτευση τον τρόπο αναζήτησης, ελέγχου και αποδοχής της αλήθειας. Ίσως η επιμονή του Θωμά «να θέσει τας χείρας του επι τον τύπον των ήλων», να είναι επιστημολογικά, η βάση της εισαγωγής του παραδείγματος του Τόμας Κούν και της θεωρίας περί διαψευσιμότητας των επιστημονικών δεδομένων, από τον Κάρλ Πόπερ. Η αμφιβολία, η αμφισβήτηση, η μεθοδολογική απιστία του Θωμά, είναι ένα συγκλονιστικό συμβάν στην ιστορία του πολιτισμού, με μια τόσο πρόωμη αμφισβήτηση της αλήθειας, της σκέψης και της λογικής, της επιστήμης και του ορθολογισμού, της συμβολής της τύχης και του ντετερμινισμού για το σύμπαν, για τον κόσμο, για τον άνθρωπο.
Ο πολιτισμός που ζούμε, με τις αρετές και τις σκοτεινές του όψεις, είναι τέκνο του Θωμά, του εισηγητή της αμφιβολίας και της ψηλάφησης, της διαψευσιμότητας και της πίστης.
Μακάριοι οι ορθοτομούντες.

Δευτέρα 27 Απριλίου 2020. Δευτέρα του Θωμά του Αμφισβητή, του Απίστου.
Έξι εβδομάδες μετά την έναρξη της Κοινωνικής Περιοριστικότητας. Εισαγωγή στην ελπιδοφόρο έξοδο.
Είμαστε Μια κοινωνία σε απόλυτη παλινδρόμηση, μια κοινωνία «ευημερούσα» στην κατοικία της που προβληματίζεται μόνον για την διαχείριση της επιθυμίας! Και όχι της οικονομίας! Πρώτο αίτημα η ανθρώπινη επαφή, η χειραψία και η επαναπροσέγγιση. Μια ενδιαφέρουσα καινοτομία από ανθρωπολογική σκοπιά που κάνει την Ελλάδα να προηγείται αξιακά! Και να υπολείπεται οικονομικά!
«Αυτός ο κορωνοϊός είναι ένα ξυπνητήρι για την ανθρωπότητα. Είμαστε αισιόδοξοι ότι μπορούμε να δώσουμε μια λύση για τον συγκεκριμένο κορωνοϊό ως το φθινόπωρο. Η λύση είναι μια θεραπεία αντισωμάτων που θωρακίζει τον υγιή και θεραπεύει τον ασθενή. Ο στόχος είναι να μειωθεί κατά πολύ η θνησιμότητα, να υποχωρήσει η ανασφάλεια και όταν μέσα σε ένα δύο χρόνια παρασκευαστεί το ΑΣΦΑΛΕΣ εμβόλιο να επιστρέψει η ανθρωπότητα στην κανονικότητα» (Χρήστος Κυρατσούς, αντιπρόεδρος Ερευνών της Regeneron, συνέντευξη στην Κ της Κυριακής, 26/4/20 σελ. 31)
Ας προσθέσουμε τα εν εξελίξει Ιατρικά μέτρα πρόληψης:
α. Διαγνωστικοί έλεγχοι στην κοινότητα.
β. Έλεγχος ανοσίας σε ειδικούς πληθυσμούς.
γ. Βελτίωση των θεραπευτικών σχημάτων σε πάσχοντες (δευτερογενής πρόληψη).
δ. Προληπτικά μέτρα σε ομάδες πρώτης γραμμής (υγειονομικό προσωπικό)
ε. Προληπτική Ιατρική εμβολιασμών για άλλους ιούς τον Οκτώβριο.
Ας επισημάνουμε ότι θα πρέπει να συνεχιστούν κάποια από τα μη ιατρικά (κοινωνικά-περιοριστικά) μέτρα για την αντιμετώπιση της επιδημίας.

Μακάριοι οι ορθοτομούντες!

Τρίτη 28 Απριλίου 2020, της εβδομάδας του Θωμά, της προετοιμασίας για επανεκκίνηση της ζωής μετά το κύμα της πανδημίας. Τα επιδημιολογικά δεδομένα φαίνονται ασφαλή για σταδιακή άρση των περιοριστικών μέτρων, δεν είναι δυνατόν να νοηθεί ζωή πλέον χωρίς τις πραγματικές παραμέτρους, την εργασία, την κοινωνία, την ελεύθερη διακίνηση και τον προγραμματισμό του μέλλοντος.

Ταπεινά και υπομονετικά αντιμετωπίσαμε την πανδημία με τα μέσα της ιατρικής που διαθέτουμε, τώρα ελπίζουμε ότι η μολυσματικότητα του ιού θα αμβλυνθεί με την αύξηση της θερμοκρασίας, της φωτεινότητας της ατμόσφαιρας και της ακτινοβολίας του περιβάλλοντος λόγω άνοιξης και θέρους. Ο κορωνοϊός κατάφερε ένα ισχυρό πλήγμα στην αίσθηση παντοδυναμίας που χαρακτηρίζει τον σύγχρονο άνθρωπο. Στις προηγούμενες σαρανταπέντε ημέρες καταλάβαμε ότι είμαστε ευάλωτοι και είναι καλό να θυμόμαστε που και που ότι η ζωή μας μπορεί να σβήσει και να χαθεί σε μια νύχτα. Αυτό που βιώνουμε είναι περισσότερο μια μεταφυσική παρα μια υγειονομική εμπειρία. Αποκτήσαμε την έντονη συναίσθηση για την ευαλωτότητα και την τρωτότητα που μας ορίζει, την αγωνία για το κάθε λεπτό που περνάει ωσάν αύριο να είναι η τελευταία μας μέρα σε αυτόν τον κόσμο. Η καλύτερη απάντηση στη συνθήκη της πανδημίας είναι η φιλοσοφική στάση, η αφοβία, η χριστιανική και η στωική φιλοσοφία, η βιωμένη δημοκρατία, ο αυτοσεβασμός και η συνύπαρξη. Αυτό μας βοηθάει να ηρεμούμε επειδή είμαστε τυφλοί μπροστά στο καινούργιο. Η προσέγγιση της αλήθειας -πολλώ δε μάλλον υπό έκτακτες συνθήκες, αποτελεί το πιο σύνθετο εγχείρημα.

Η διαχείριση της παρούσας κρίσης απεδείχθη μέγιστο διακύβευμα για κάθε κοινωνία. Ο αριθμός των νοσηλευομένων, των διασωληνωμένων, των θανόντων είναι σταθερά πολύ μικρός στην πατρίδα μας!

Η Ελληνική κοινωνία νίκησε και στάθηκε όρθια!

Συνεχίζουμε σε συνθήκες λελογισμένης αισιοδοξίας!

Βγαίνουμε από το σπίτι. Μένουμε ασφαλείς.

(Πευστότητα, έργο του Ιωάννη Χατζηχρήστου 2009. Το Κόκκινο αυγό -με χλωμή ικμάδα, που δεν χαρήκαμε φέτος)

Τετάρτη 29 Απριλίου 2020. Η Αντίστροφη πορεία εναντίον της Περιοριστικότητας και της Προοπτικής Εξόδου προς την Ζωή, ενώπιον του Κοινωνικού μας ρόλου μετά την πρώτη φάση της επίθεσης του κορωνοϊού, αρχίζει!

Η ψυχική ισορροπία απαιτεί ψυχραιμία !

Έκκληση στον δημοσιογραφικό κόσμο να ελέγξει την ψυχολογική τρομοκράτηση των πολιτών !

Αίτημα για αποδυνάμωση του δημοσιογραφικού βομβαρδισμού των πολιτών !

Απαίτηση για ένα υποστηρικτικό ανθρωπιστικό ενσυναίσθηματικό και λογικό δημοσιογραφικό λόγο!

Μήπως η έννοια της ευθύνης οφείλει να συμπεριλάβει τον αυτοέλεγχο στον δημοσιογραφικό λόγο και τον λόγο των δημοσιολογούντων;

Η Ελληνική Κοινωνία επέδειξε μηχανισμούς αντοχής,προσαρμογής και αισιοδοξίας.

Ωστόσο η ψυχολογία των ανθρώπων έχει στοιχεία ψυχοκαταπόνησης που διαφαίνεται στις διαπροσωπικές σχέσεις: Πρώτο πλαίσιο που θίγεται είναι η οικογένεια και οι στενές σχέσεις. Υπάρχει εγγενές θέμα λόγω του κορωνοϊού και της αποδιοργάνωσης αλλά αυτό εντείνεται εξ αιτίας των ανεπίλυτων προσωπικών και διαπροσωπικών προβλημάτων. Ενώ η ψυχική υγεία δεν απειλείται, υφίσταται κραδασμούς η οικογενειακή ισορροπία -που διαθέτει ακόμη ισχυρούς μηχανισμούς ομοιόστασης, αλλά δοκιμάζεται!

Ιδού κάποια πρόσφατα στοιχεία από την προσωπική εμπειρία.

Ο Γιώργος 16 ετών, έσπασε το τζάμι από τα νεύρα του και τραυματίστηκε.

Ο Βάσος 26 ετών,απειλούσε να χρησιμοποιήσει τα γεωργικά εργαλεία αυτοκαταστροφικά !

Η Ζήνα 38 ετών,για πρώτη φορά απειλούσε τον αδελφό της με σοβαρή πρόκληση βλάβης όταν υποτροπίασε ο αλκοολισμός του!

Η Κασμηρία 32 ετών, διαμαρτυρήθηκε στον εραστή της που τον συνέλαβε να την απατά και υπέστη ξυλοδαρμό !

Η Χαρούλα 70 ετών κακοποιήθηκε επειδή ζήτησε δανεικά και αγύριστα από τον ανυπόληπτο ανιψιό της!

Ο Μάκης 23 ετών, αυτη την περίοδο θεωρεί τον φοιτητή αδελφό του που είναι τώρα στο σπίτι λόγω πανδημίας εκνευριστική παρουσία και του επιτίθεται!

Ο Αθανάσιος 49 ετών, πατέρας, απειλεί τον 17 χρόνο γιό του να φύγει από το σπίτι επειδή ο ίδιος φοβάται να πάει στο σχολείο και δεν θέλει να πάει,αρνείται να συμμορφωθεί στις ρυθμίσεις της κυβέρνησης.

Απίστευτες Εντάσεις!Το τελευταίο δεκαήμερο.

Επειδή τελειώνει ο Σκληρός Απρίλης και επελαύνει ο εξωστρεφής και επιθετικός Αγριος Μάης των συγκρούσεων και των αντιπαραθέσεων,των ατύχημάτων,της παρορμητικότητας,της επιθετικότητας και της αυτοκαταστροφής,

ΣΥΣΤΗΝΩ σύνεση και αυτοσυγκράτηση!Να προσέχουμε τις λέξεις.Να προσέχουμε τον άλλον. Αυτοσεβασμός και Σεβασμός!

Άσκηση στην Ελευθερία!

Άσκηση στην Δράση στην Ελλάδα και στην Παγκόσμια Κοινότητα!

Άσκηση στην Ατομική Ευθύνη!

Άσκηση στην Ενσυναίσθηση και Δικτύωση με τους Άλλους!

Ο δρόμος είναι δύσκολος,ενδιαφέρων,αλλά οπωσδήποτε ανθρωπιστικός.

Πέμπτη 30 Απριλίου 2020.

Αποχαιρετισμός στον Απρίλη που είχε πίκρα, πόνο, δάκρυα, αίμα, αποστέρηση, αγωνία, φόβο και ένα αίσθημα αβεβαιότητας για το μέλλον της εξόδου.

Χάσαμε τον ανθρωπισμό μας, λέει μια φίλη σχολιάζοντας ότι ζούμε μακριά από τους ανθρώπους, χωρίς απτική -ίσως και χωρίς οπτική επαφή, χωρίς χειραγία, άγγιγμα, αγκαλιά...

Ο ανθρωπισμός ευτυχώς δεν χάθηκε, γιατί είναι πρωτίστως προθετικότητα και αντικειμενότερος συμπεριφορά σύνδεσης και κατόπιν χειροπιαστή πράξη!

Ο ανθρωπισμός είτε ως κοινωνικός ανθρωπισμός δηλαδή ως αίτημα αναδιαπραγμάτευσης του πολιτιστικού μοντέλου που διακινούμε, είτε ως επιστημονικός ανθρωπισμός δηλαδή ως εμποτισμός η εμβολιασμός της επιστήμης και της τεχνολογίας με την ηθική και την ελευθερία του ανθρώπου, υπάρχει ως πρόταγμα! «Λησμονημένες πόλεις, ναυάγια στο βυθό, σβήνουν τα βήματα στη σκάλα, κανείς...

Αλλάζουν όλα εδώ κάτω με ορμή,

Τι να καταλάβουμε οι φτωχοί;

Τι να καταλάβουμε οι φτωχοί;»

Να καταλάβουμε ότι κατά βάση η λογική και η ηθική είναι το ίδιο πράγμα: Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από το να προσέχουμε τον εαυτό μας.

Περιοριστικότητα τέλος. Μπαίνουμε σε νέους θορύβους. Αντίο Πανδημία!

Ως θεραπευτής καταφεύγω στην αυτοφροντίδα, τον αυτοσεβασμό, την αυτονομία.

Το μοναστήρι ναν καλά και καλογέρους βρίσκει!

Καλή Πρωτομαγιά!



Η αυτό-φροντίδα των θεραπευτών

- Καλός ύπνος
- Ισορροπία δουλειάς - προσωπικής ζωής
- Υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή
- Επιτρεπόμενη φυσική άσκηση
- Επικοινωνία με φίλους / οικογένεια
- Επικοινωνία με συναδέλφους και μοίρασμα εμπειριών
- Ένα νέο χόμπι στο σπίτι (π.χ. μαγειρική)
- Δέσμευση σε ευχάριστες δραστηριότητες
- Περιορισμός των ειδήσεων στον απαραίτητο χρόνο
- Ατομική θεραπεία
- Εποπτεία

Παράξενη Πρωτομαγιά.
Με αγκάθια πλέκουν σήμερα στεφάνια.
Ήρθε ο καιρός του έχει γειά
Τι να την κάνεις πια την περηφάνεια;
Στα δυό σου μάτια τα χρυσαφιά
σκοτάδι πέφτει και συννεφιά
ποιες μπόρες φέρνεις και ποιες βροχές
σε κουρασμένες νεκρές ψυχές
σε κουρασμένες νεκρές ψυχές.

Παράξενη Πρωτομαγιά
ο ήλιος καίει το πέλαγο στη δύση
μα της καρδιάς την πυρκαγιά
που θα βρεθεί ποτάμι να την σβήσει.
Στα δυό σου μάτια τα χρυσαφιά
σκοτάδι πέφτει και συννεφιά
ποιες μπόρες φέρνεις και ποιες βροχές
σε κουρασμένες νεκρές ψυχές
σε κουρασμένες νεκρές ψυχές.

Παράξενη Πρωτομαγιά
μ' αγκάθια πλέκουν σήμερα στεφάνια
ήρθ' ο καιρός του 'έχε γειά'
τι να την κάνεις πια την περηφάνεια.

Παράξενη πρωτομαγιά, παράξενη πρωτομαγιά.
(Ν.Γκατσος Αθανασία, 1976, Μουσική Μάνος Χατζιδάκις)
(Φωτογραφία της Σοφίας Ζήση)
1/5/2020.



Σάββατο 2 Μαΐου 2020. Αποχαιρετώντας το σπίτι ετοιμαζόμαστε να δούμε το κακό της πανδημίας με όρους κοινωνικής επαναπροσέγγισης με όρους επανεκκίνησης της οικονομικής, επαγγελματικής και ψυχοκοινωνικής ζωής. Να ζήσουμε στην ομάδα με το σύνολο των ανθρώπων εντός του βιοσυστήματος που κυκλοφορεί η γνώση και η χαρά εκεί όπου επιπολάζει ο ιός, εδώ που ιχνηλατείται το κακό. Μια καλή στιγμή για υποτυπώδη μεταεπιστημολογικό στοχασμό για την πανδημία και την επέλαση του κακού.

Η λογική της φύσης και της ζωής δεν ξεχωρίζει ποιότητες. Ο σεισμός, η αρρώστια, η φωτιά, η πλημμύρα αφανίζουν τους ανθρώπους το ίδιο, όπως αφανίζουν και τα άλογα ζώα, χωρίς διάκριση. Η φθορά, ο πόνος, ο πανικός, ο θάνατος είναι συνθήκες της ύπαρξης ίδιες για όλους μας. Η πανδημία συγκλονίζει από το ύψος το πλάτος και το βάθος της.

Πώς συμβιβάζεται και συνυπάρχει η ακατανόησία και η α-λογία του κακού με την θαυμαστή λογικότητα, τη σοφία και την ομορφιά της φύσης;

Γιατί να μην υπάρχει πρόνοια της φύσης για τη ζωή, γιατί να μην υπάρχει εμπράγματος σεβασμός, για τις αρετές του ανθρώπου, στην σημερινή «εξελιγμένη» και αναμφίβολα προηγμένη κοινωνία;

Δυστυχώς, το αίνιγμα του Κακού διατρέχει τους αιώνες, αναπάντητο.

Μπορούμε άραγε να βάλουμε μια λογική τάξη με αρχές και διάθεση συνεννόησης, στα ερωτήματα για το κακό;

Μήπως σοβούσης της Πανδημίας ζούμε την ανάδυση της θεμελιώδους αρχής του κακού, συνώνυμης με την θεμελιώδη αρχή της αντιστροφής και της θεμελιώδους αρχής της αντιπαλότητας; Στα συστήματα που έχουν πάρει τον δρόμο για την ολική θετικοποίηση και άρα για την αποσυμβολοποίηση, το κακό ισοδυναμεί απλώς υπό όλες τις μορφές του, με τον θεμελιώδη νόμο της αντιστρεψιμότητας!

Κυριακή 3 Μαΐου 2020, των Μυροφόρων γυναικών, που έκαναν την μείζονα προσφορά, αλλά «ουδενί ουδέν είπον».

Η σιωπηλή δράση, η θυσιαστική υπέρβαση των γυναικών συμβαίνει και σήμερα και καλό είναι να εκθειάζεται:

Οι γυναίκες νοσηλεύτριες των υπηρεσιών υγείας, οι γυναίκες αναισθησιολόγοι των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας, οι γυναίκες τηλεφωνήτριες των κρατικών υπηρεσιών Πολιτικής Προστασίας, οι γυναίκες ταμίες των σούπερ μάρκετ, οι γυναίκες σερβιτόρες των take away cafe, οι γυναίκες καθηγήτριες των σχολείων και των ΑΕΙ, οι γυναίκες φροντιστές ή μητέρες μικρών και μεγάλων υγιών και ασθενών παιδιών, οι γυναίκες καθαρίστριες των δημοσίων χώρων και των ιδιωτικών γραφείων.

Εν όψει της εξόδου από την Περιοριστικότητα προς την Νέα Κανονικότητα τα μέτρα εξακολουθούν να επιβάλλονται (evidence-based) και είναι σωστά:

1. Πρώτη προτεραιότητα η επέκταση των τεστ για την μελέτη του επιπολασμού και της ανοσίας.
2. Απομόνωση -Καραντίνα 14 ημερών των μολυσμένων ατόμων για την πρόληψη της εξάπλωσης της νόσου.
3. Προσδιορισμός επαφών των ανθρώπων που ενδέχεται να έχουν εκτεθεί στον ιό - Ιχνηλάτηση των ατόμων από τις υπηρεσίες Πολιτικής Προστασίας.
4. Καραντίνα στους ανθρώπους που ιχνηλατούνται ως επαφές με φορείς ή πάσχοντες.
5. Χρήση μάσκας -απλής μάσκας από όλους μας όταν εισερχόμαστε ή είμαστε σε κλειστούς χώρους για αγορές συναλλαγές υπηρεσίες. Σε αίθουσες, τάξεις, καταστήματα, γραφεία, ασανσέρ, όπου υπάρχουν άλλοι άνθρωποι.
6. Αποφόρτιση από τις εντάσεις, αποφυγή των συγκρούσεων, ιδιαίτερα στην επαρχία όπου οι άνθρωποι υποφέρουν περισσότερο λόγω της Περιοριστικότητας, επειδή δεν έχουν βιώσει το σπίτι ως χώρο συνεχούς ζωής, πολλοί προτιμούν να ζουν εκτός σπιτιού στην επαρχία. Υπομονή.
7. Να θυμόμαστε ότι επιτύχαμε στην αντιμετώπιση της πρώτης δύσκολης φάσης επειδή είμαστε λαός που ξέρει τι θα πει υπομονή (Μάρκ Μαζάουερ).
8. Πειθαρχήσαμε μετά ελευθερίας, Συμπαρασταθήκαμε μετά αξιοπρεπείας, Νοιαστήκαμε μετά εμπιστοσύνης. Και θα αναστήσουμε τη λαβωμενη κοινωνία και οικονομία μας, Ακουμπώντας ο ένας στον άλλον και όχι υπονομεύοντας ο ένας τον άλλον (Μαρία Ευθυμίου).
9. Σεβασμός στην Επιστήμη, με Έξοδο από τον Ανορθολογισμό και τον Λαϊκισμό.
10. Συνεργασία με σοβαρότητα και ενσυναίσθηση. Χέρια (καθαρά), Απόσταση (στο χώρο), Μάσκα (απλή σε κλειστούς χώρους)

Επιστρέφουμε Και Προσέχουμε!

Έχουμε συνειδητοποιήσει πολλά καλά που συνέβησαν και έχουμε αρχίσει να μην ικανοποιούμε με τα λάθη που κάναμε.

Ίσως καταλαβαίνουμε ότι πολλά πρέπει να αλλάξουν, για πάντα πλέον και αυτό είναι ιδιαίτερος αισιόδοξο!

(Στη φωτογραφία, Υπάλληλος της Υπηρεσίας Πολιτικής Προστασίας-Η σύγχρονη όψη της προσφοράς)

Καλή εβδομάδα! Καλή Προσαρμογή!

Ο κύκλος των καθημερινών αναρτήσεων έκλεισε. Καλή Επάνοδο σε όλους μας με Επιστημονική Προσοχή και Αξιοπρέπεια.

